

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Jún

6/2003

Obsah

Na linke M-Rosy	2
Mons. Pavol M. Hnilica k aktuálnym otázkam dňa: Budme misionármi	4
O. Gabriel Amorth o čoraz dôležitejšom exorcizme. Zápas s diablom	6
Správy z hory Zvir	9
Postrehy z Medžugoria. Najmilšia modlitba	13
Ich mečom je čas (II. časť)	19
Boj civilizácií" je iba výmyslom mocných na ovládnutie sveta. Zvíťazí sila viery (2. časť)	22
Paddy Kelly v rozhovore pre M ROSU. Medžugorie - oáza neba.....	24
Biskup Rudolf Baláž vyzýva k modlitbám za život Nezapíjajte svoje dieťa!	27
Miesto v srdci	29
Napísali ste nám / monitor	32
Prečítali sme si / pošta dôvery, výzva	34

Na linke M-Rosy

M ROSA ŤA PROSÍ O POMOC

Nech pokoj Boží bude s vami.

Tieto slová povedala na konci svojho júlového posolstva v roku 1993 Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir. Pokoj je stav srdca. Čistého srdca. Mária prišla preto, aby sme to pochopili, prijali - a uskutočňovali. **Pred desiatimi rokmi vo svojom júlovom posolstve povedala aj toto:**

Ani len neviete, ako potrebujem vaše modlitby a pôsty na obrátenie poblúdivých! Prosím, pomôžte mi!

Práve v júli 1993 sme na základe prosby Panny Márie napísali v Slovenskom denníku manifest **Vyhlásenie detí Márie**, ktorý podpísalo niekoľko desiatok pútnikov. M ROSA bola založená vzápätí po našom vyhlásení.

Dnes my tak isto, ako Nepoškvrnená Čistota pred desiatimi rokmi, Vás prosíme o pomoc. Vydávanie tlače - a k tomu ešte bez sponzorov - je dnes nesmierne náročné. Je to veľmi naliehavé.

V tomto čísle nájdeš poštovú poukážku, ktorou môžeš aj Ty prispieť na M ROSU. Môžeme o mnohých otázkach diskutovať a usmerňovať našu spoluprácu. To však nebudeme môcť, ak už by M ROSA jednoducho nebola.

Počas 10 rokov sme zaznamenali veľa hlasov, z ktorých jednoznačne znelo: M ROSA mi pomohla a pomáha.

Pomôž teraz aj Ty M ROSE! Pomôž Panne Márii!

Milí priatelia, všetkých Vás srdečne pozdravujeme a prajeme Boží pokoj vo Vašich srdciach i rodinách.

S modlitbou za Vás všetkých

Anton Selecký

P. S.

V súčasnosti viacerí dostávajú aj šek predplatného na druhý polrok. Toho, kto už má platbu vyrovnanú, prosíme - postúpte poukážku ďalšiemu. A kto z pravidelných čitateľov M ROSY môže, nech si ju predplatí tiež!

O nič neprídete, a M ROSE pomôžete!

Ďakujeme!

Modliť sa je prirodzené!

Mária nás neprestáva pozývať k modlitbe, k tomu, aby sme sa otvárali modlitbe, ako sa otvárame novej dimenzii, ako sa otvárame šťastiu, ako sa otvárame životu po dlhej chorobe, ako sa otvárame svetlu, keď sme dlho zotrvali v tme.

Ale pre väčšinu ľudí nie je toto otvorenie sa životu samozrejmé. A predsa vrúcne túžia po Bohu a po všetkom, čo je od Boha. Zdanlivo je toto tvrdenie paradoxné, hlavne keď sa zadívame na svet, kde perverzности náboženského cítenia ústia do fanatizmu, alebo uvedomenie si vlastného ja. Prvotný hriech odvrátil človeka od jediného prameňa jeho šťastia, ktorým je priateľstvo s Bohom.

Modliť sa je prirodzené!

Je to v ľudskej prirodzenosti od samých začiatkov a táto veľká túžba, ktorá bola do človeka vložená, je kľúčom jeho šťastia. Predsa len, musíme pripustiť, že modlitba je väčšinou prezentovaná ako povinnosť, a to často ťažká, ako aktivita „mimo“, ako práca alebo i ako hrozba: „Ak sa nepomodlíš, budeš potrestaný!“ Nuž, modlitba nie je vedľajšia aktivita (alebo navyše), inak by nás apoštol nežiadal, aby sme sa neustále modlili.

Je to životná aktivita, ako dýchanie alebo krvný obeh. Mária nás prosí, aby sme sa otvorili tejto realite, ktorá je priateľstvom s Bohom, praktickým životom v jeho neustálej prítomnosti, ktorá znamená: nechať sa ním obývať - aby sme ho nosili svetlu, a to v pokoji a radosti.

Brat Efraim

Mons. Pavol M. Hnilica k aktuálnym otázkam dňa:

Bud'me misionármi!

V súvislosti s poslednými udalosťami u nás, ako aj s duchovnou úlohou a smerovaním Slovenska sme sa obrátili s niekoľkými otázkami na o. biskupa Mons. Pavla M. Hnilicu. Jeho odpovede sprostredkujú aj Vám, milí čitatelia, našu možnosť postaviť sa k situácii, v ktorej sa nachádzame my, ako aj celý svet.

* **M ROSA:** Otec biskup, aký je Váš názor na náš vstup do EÚ? Mnohí sa odvolávajú na Sv. otca, no na druhej strane vieme, že vstupom do EÚ môžeme byť vystavení nežiadúcim skutočnostiam. Máme tu ústavu bez Boha, zákony, priečiace sa katolíckej morálke...

Mons. P. M. Hnilica: Úmysel Sv. otca, ktorý podporuje tento politický vývoj zjednocovania, je, že ho podporuje v kresťanskom duchu a na kresťanských základoch. A to pri každej príležitosti spomína. Aj on protestoval proti Európskej ústave bez Boha. Dnes je skutočnosťou to, že Európa je misijným územím. My tam musíme ísť s misijnými úmyslami. Tak ako prišli sv. Cyril a Metod k nám, my máme túto vieru rozširovať ďalej. Svätý otec povedal, že Slovensko má veľkú úlohu v Európe, a to isté povedal aj kardinál Meisner. Povedal doslova: „Európa vás potrebuje, my vás potrebujeme!“ My ako kresťania musíme ísť s týmto úmyslom, a to je poslanie najmä Cirkvi, aj vo svetle fatimského posolstva - veriť za tých, ktorí neveria, milovať za tých, ktorí nemilujú. Isto, Európa je vo veľkom nebezpečenstve vzdialenia sa od Boha, ale my tým viac musíme byť jej misionármi

* **M ROSA:** Myslíte si, že Slovensko je na takúto úlohu pripravené?

Mons. P. M. Hnilica: Nuž, ak nie je, je načas, aby sme sa pripravovali.

* **M ROSA:** Nemalo by Slovensko byť skôr misionárom východu ako západnej Európy?

Mons. P. M. Hnilica: Európa dnes ovplyvňuje Západ aj Východ, takže my môžeme vykonávať misijnú úlohu aj v Rusku. Tu na Slovensku bolo doteraz treba oživiť národ po 40 rokoch ateizácie, už sme mali čas po páde komunizmu 13 rokov, ale veľmi málo sme urobili, pretože nám zatiaľ chýba misijný duch.

* **M ROSA:** Bude európska legislatíva pre Slovensko vhodná?

Mons. P. M. Hnilica: Tí kresťania, ktorí chceli žiť hlboko kresťansky aj za komunizmu, tak aj žili, aj keď za cenu obety a mučeníctva. Táto situácia je pre nás výzvou. Sv. otec pri zasvätení sveta Panne Márii povedal: Potom, čo sme sa márne obracali na ľudské inštitúcie a authority, musíme sa obrátiť na autoritu a moc Božiu, najmä prostredníctvom Panny Márie.

A tu by som povedal aj na adresu slovenských pánov biskupov - nestačí len liturgický úkon, treba, aby každý biskup dobre pripravil svoju diecézu, každý farár svoju farnosť, každý predstavený rehole svoju rehoľu, každý

otec svoju rodinu, a tak sa zasvätili Panne Márii. Žijeme v apokalyptickom čase a Panna Mária mobilizuje svojich verných.

Musíme byť pod jej ochranou a ešte aj mať misijného ducha. Nebezpečenstvá sú veľké, ale dnes nám Boh dáva aj veľké prostriedky na záchranu. A svet nenájde pokoj, ak sa nezasvätime najmä Božiemu milosrdenstvu - toto urobil Sv. otec v Krakove, celý svet zasvätil Božiemu milosrdenstvu a vyslal iskru Božieho milosrdenstva do celého sveta. Toto je naša záchrana.

* **M ROSA:** Nedávno navštívil Litmanovú - o. biskup Irenej Bilik z Lvova, ako aj emeritný biskup Mons. Ján Hirka. Ako vidíte túto skutočnosť?

Mons. P. M. Hnilica: Je to prst Boží, že Litmanová je v lone byzantského obradu, kde je perspektíva zblížovania Východu a Západu.

Svätý otec sa ma raz spýtal, aký je duchovný obsah litmanovských zjavení Panny Márie . Odpovedal som krátko - čistota srdca. Panna Mária odporúčala sv. spoveď, pokánie, aby sme si robili prvé piatky, aby sme prinášali obety. Slovensko má veľké privilegium práve v misijnej úlohe, s ktorou nás Panna Mária oslovila. Čistota srdca, to je najlepší duchovný prostriedok na záchranu sveta.

Za rozhovor ďakuje: (anse)

O. Gabriel Amorth o čoraz dôležitejšom exorcizme

Zápas s diablom

Diabol môže spôsobiť človeku rôzne ťažkosti, duševné poruchy a škody. Môže ho posadnúť, ovládnuť, duševne a telesne utýrať, urobiť mu hmotné škody. Nie sú to časté javy, preto netreba mať zbytočný strach. Pokúšaniu diabla sme všetci vystavení po celý život. Vieme však, že Boh nás nikdy neopustí, ani vtedy, keď sme vlastnou vinou padli do osídíel diabla. Je milosrdný Otec, ktorý prichádza na pomoc aj v situáciách, ktoré sme si sami zavinili. Je dobré vedieť, ako nás satan môže mimoriadne a ťažko zasiahnuť, poznať príčiny a spôsoby, aby sme sa mu mohli vyhnúť. V podstate sú štyri, niektoré zavinené, niektoré nie.

Prvý a nezavinený dôvod vzniká z iniciatívy diabla, keď Boh dopustí, no nezasiahne hneď, lebo vie, že ide o človeka dobrého, ktorý sa po tejto skúške ešte viac zdokonalí a posväti.

Sú to prípady mnohých svätcov, ktorých sa diabol zmocňoval, trápil a týral ich, škodil ich zdraviu a robil hmotné škody (napríklad sestra Mária od Ježiša ukrižovaného, Angela z Foligna, Ján Vianney, arský farár, Ján Bosco, páter Pio a mnohí ďalší; ďalej možno uviesť známy prípad biblického Jóba).

Druhý, zavinенý dôvod je tvrdohlavé zotrvávanie v ťažkých hriechoch, keď človek odmieta uznať vinu, ľutovať a robiť pokánie. Je to prípad Judáša Iškariotského. Nikto nevie, koľkokrát ho Ježiš napomenul, aby nebol lakomý, aby sa nehnaľ za peniazmi. Vieme z Písma, že sa stal z neho zlodej, čo vyvrcholilo jeho ponukou farizejom: „**Čo mi dáte a ja vám ho vydám?**“ Sľúbili mu tridsať strieborných a vtedy vošiel do neho zlý duch. (Jn 13, 27)

Tretou a najčastejšou príčinou je, keď sa človek dobrovoľne rozhodne zásadne robiť zlo, spôsobovať telesnú, duševnú a hmotnú škodu. Môže to mať rôzne formy, ako čarovanie, obmedzovanie slobody, preklínanie, satanské ríty a pod.

Štvrtým dôvodom, ktorým sa do duše otvárajú diablove dvere, je praktizovanie okultizmu. Sem zahŕňame čarodejníctvo, mágiu, špiritizmus a satanizmus.

V Taliansku navštevuje 13 miliónov ľudí čarodejnice a vykladačky z kariet. Zúčastňujú sa špiritistických zasadnutí, ktoré sa organizujú v rámci tzv. záujmovej organizácie „Hnutie nádeje“. Prostredníctvom média uvedeného do tranzu sa pokúšajú vyvolávať duše mŕtvych. Satanizmus sa šíri knihami, časopismi, ale aj rockovou hudbou, textami ospevujúcimi satana a satanizmus a vyzývajúcimi zasväcovať sa satanovi. Existujú aj špecializované diskotéky s pevným programom: alkohol, droga, sex a nakoniec schôdzka satanskej sekty. To všetko sa robí v mene práva na slobodu. Aj konanie rôznych zvráteností sa zdôvodňuje právom človeka na slobodu. Všetky takéto praktiky sú vlastne dokorán otvorené dvere diablovej.

Masmédiá majú obrovský vplyv na formovanie názorov, mentality, morálky a správanie sa ľudí. Tlač, film, televízia, internet by mali pobádať ľudí na konanie dobra. Bohužiaľ, všetky sú preplnené násilím, sexom a hororom. Preto sa zo spoločnosti vytráca povedomie potreby konať čestne, otupuje sa mravné cítenie, hanblivosť a cudnosť. Prestáva sa odlišovať dobro od zla a oslabujú sa rodinné väzby. A pokiaľ ide o manželstvo, vytráca sa v spoločnosti nielen jeho sviatosťná forma, ale aj civilná, občianskoprávna forma. Skrátka, mladí ľudia si zvykajú spolu žiť len tak, bez záväzkov vyplývajúcich z manželskej zmluvy, často vraj „na skúšku“. A keď sa napokon aj zoberú, o pár mesiacov sa rozvádzajú. A toto všetko je triumfom diabla.

Rozkazujem ti výjsť

(pravdivé rozprávanie)

„Prečo si vstúpil do tohto tela?“, opýtal sa kňaz vykonávajúci exorcizmus.

„Pre neopätovanú veľkú lásku.“

„Kto ju neopätoval?“

„Nebud' hlupák.“

„Odpovedz, kto neopätoval lásku?“

„Toto telo,“ zarevala žena a začala sa tlčiť päsťami do hrude.

„A prečo ti ju neopätovalo?“

Rozzúrená, akoby zdivočená, vychrlila zo seba neuveriteľnú odpoveď:

„Pretože je to nespravodlivé, nie je na to právo.“

„Teda toto telo je tvojou obeťou?“

Nasledoval hrozný výbuch smiechu zo zatvorených úst, ktorý sa chvíľami podobal bučaniu raneného zvierat'a. Jej tvár vyvolávala u prítomných zdesenie a hrôzu.

„Kedy si vstúpil do tohto tela?“

„O piatej hodine popoludní dňa 23. apríla 1913.“

Nasledovalo hrozné vyjadrenie ženy. Zlý duch vstúpil do jej tela, keď sa pred jednou čarodejnicou zakliala. Predtým zjedla kúsok salámy a vypila pohár vína, do ktorého čarodejnica naliala pár kvapiek krvi.

„Posadol si iba túto osobu alebo aj členov jej rodiny?“

„Aj členov jej rodiny.“

„Dokáž mi to.“

„Keď sa zle cíti ona, v tom istom čase sa zle cítia aj členovia jej rodiny.“

„Koľko času ti trvalo, kým si celkom ovládol jej telo?“

„Sedem dní.“

„Kde sa to stalo?“

„Neďaleko, v jednom dome.“

„V ktorom?“

„Na to sa nepýtaj,“ skríkla vyľakane žena, „to nemôžem povedať.“

„Tak teda vyjdi z nej.“

„Nie, nikdy, nikdy!“

Kňaz zopakoval slová exorcistu: „Rozkazujem ti vyjsť!“

„Nevyjdem, ja som Isabó.“ Vrhla sa na kňaza, strhla mu stólu, pokúšala sa ju roztrhať a kričala: „Trvalo mi sedem dní, než som ju posadol a ty chceš, aby som opustil jej telo po jednom exorcizme.“ To bola kritická chvíľa. Všetci prítomní viditeľne znervózneli, prestupovali z nohy na nohu a obzerali sa po sebe. Iba lekár stál ľahostajne, nepohnute. Kňaz pokropil ženu svätenou vodou a urobil nad ňou kríž. Naraz akoby zasiahnutá bleskom padla na zem ako kus polena a začala sa zvíjať.

„Kedy vyjdeš?“ - zvolal kňaz. Tvár ženy zalial hlboký smútok. „Vyjdem, keď vyvrátim nejakú hrču, čo mi leží v žalúdku.“ Tou hrčou bola saláma, ktorou sa začala posadnutosť. Priniesli jej misu. „Vyvráť!“

Posadnutá sa sklonila nad misu, hrozne ju nadúvalo a čosi vyvrátila. „Povedz mi, nečistý duch, ktoré slová ti spôsobujú najväčšie utrpenie?“

Kňaz chcel ženu úplne oslobodiť od posadnutosti. Avšak znova sa zúrivo vrhla na neho, no neodpovedala. Keď zopakoval žiadosť, s nevysloviteľným návalom zlosti zrevala: „Nie, nie!“ Bola zrejme rozhodnutá tvrdo bojovať. Po krátkej prestávke postupne tíchla, akoby strácala odvahu a istotu.

Do hlbokého ticha, ktoré zavládlo v miestnosti, začala pomaly a zreteľne hovoriť: **„Svätý! Svätý! Svätý!“**

Exorcizmus trval niekoľko hodín a žena bola úplne vyčerpaná. Kňaz ešte rozkázal Zlému, že nesmie nikomu škodiť a ukončil exorcizmus.

Bola už hlboká noc.

Gabriel Amorth

(Il Segno del soprannaturale, č. 5/2002 spracoval: U. Páleník)

Správy z hory Zvir

Mons. Ján Hirka v Litmanovej:

Vôľa a viera

Vzácná návšteva dvoch biskupov c Nový generálny vikár Prešova navštevuje Medžugorie -- Dve výročia Jozefa Mariu de Wolf c Hora Zvir v znamení zblížovania národov

Hora Zvir v prvom polroku 2003 akoby osirela. Po nastúpení nového otca biskupa Jána Babjaka v Prešove začiatkom tohto roku žili litmanovskí pútnici v očakávaní ďalšieho vývoja na hore Zvir. Práve na prvú májovú nedeľu tohto roku zavítal na horu Zvir prekvapujúco nový generálny vikár Prešovskej eparchie **o. Vladimír Skyba**, ako aj emeritný biskup **Mons. Ján Hirka**, pod krídla ktorého zverila Nepoškvrnená Čistota svoje zjavenia a posolstvá Slovensku.

Zvir v prvú nedeľu - 4. mája t. r. bol svedkom aj ďalšej milej návštevy: **o. biskupa Ireneja BILIKA** z Lvova, riaditeľa nemeckej Misijnej spoločnosti **Jozefa Mariu de Wolf** a dievčenského speváckeho zboru **Cherubíni**, taktiež z ukrajinského Lvova, ktorý spevom sprevádzal sv. liturgiu. Skutočnosť, že sv. liturgiu na hore Zvir slúžil slovenský biskup spolu s ukrajinským, nám opäť potvrdila, že Zvir je a aj v budúcnosti bude miestom ekumenického zblížovania a jednoty.

Je potrebné, aby sme pochopili, čo je tvojou a mojou úlohou, čo je našou úlohou pre tento svet - povedal vo svojej homílii na prvej sv. liturgii o. Vladimír Skyba (na snímke). Vysvetlil význam Vzkriesenia pre každého človeka a apeloval na dôležitosť nášho otvorenia sa Ježišovi - „pokoj dostanem vtedy, keď prijmem pravdu, že sme tu na to, aby sme poslúžili druhému.

Keď si začneme klásť takéto otázky“ - pokračoval - „je to všelijaké. Hovorí sa, že na našom Slovensku z celého počtu kresťanských 84 percent len 20 chodí do Božieho chrámu. A ja si dovoľm tvrdiť, že vo veľkých mestách je to ešte menej, možno 5 percent. A potom sa trápime a pohoršujeme, prečo sa prijímajú také zákony, ako sa prijímajú. Prečo nemôžeme presadiť v parlamente jeden normálny kresťanský zákon, koľko je s tým trápenia, koľko apelácií. Vidíme, že ľudia vlastne rozmýšľajú pohansky.

Byť soľou - to znamená konať službu pre tento svet. Dávať lásku. Eucharistiu.

Preto sme dnes, bratia a sestry, prišli na túto svätú horu, kde je prednášaných toľko modlitieb a prosieb. Ja dnes predkladám svoje srdce Ježišovi a Márii, predkladám tu dnes každú svoju slabosť. Prosím Máriu, aby spolu so svojim Synom Ježišom menila moje srdce. Vy všetci chodíte po mariánskych pútiach. Mnohí z vás určite boli v Medžugorí. Chodím tam aj ja. Veľakrát som sa tam nadchol, a oslovilo ma Božie slovo. Podľa známej katechézy, o ktorej vy dobre viete, máme dnes proti súčasnému Goliášovi používať 5 kameňov, s ktorými sa môžeme účinne postaviť proti zlobe sveta a proti hriechu, ktorý ťa ničí a berie ti slobodu. Viete, že je to modlitba sv. ruženca, že je to pravidelná mesačná sv. spoveď, že je to každodenné prijímanie sv. Eucharistie, že je to pôst, a že je to Božie Slovo. Bratia a sestry, toto sa nám ponúka denno-denne a my môžeme pracovať na svojom obrátení.

Kardinál Ratzinger hovorí, že Cirkev tretieho tisícročia bude Cirkvou malých spoločenstiev, v ktorých ľudia budú žiť v komunitách neustále živí spoločenstvom modlitby, Eucharistie a Božieho slova, aby vydávali svedectvo viery.

Aj my dnes prichádzame sem, aby sme dokázali odovzdať Bohu svoje choré srdce, prijali jeho milosrdenstvo, aby sme zažili vlastné obrátenie a mocou Ježiša Krista zachraňovali tento svet..“

Generálny vikár o. Vladimír Skyba a Mons. Ján Hirka / Vladyka o. Irenej Bilik z Lvova

*Vítam všetkých pútnikov na mariánskej hore v Litmanovej - prihovril sa prítomným emeritný biskup otec **Ján Hirka** - v tomto prekrásnom čase v nádeji, že i táto púť nám prinesie mnohé milosti. Po vyzdvihnutí hrdinskosti Sv. otca, ktorý bol práve na návšteve Španielska, jeho neochvejnej vytrvalosti a úsilia, o. biskup Hirka ho uviedol ako vzor pre každého z nás. „**Táto služba je aj pre každého z nás výzvou, aby sme ku cti Panny Márie v tento májový mesiac celý svoj kresťanský a ľudský život vložili do jej rúk aj na tomto mieste.***

V živote veľmi potrebujeme dve veci - vôľu - chcieť a vieru - veriť. Ani železná vôľa však neuspje, keď sa neusiluješ veriť. To však neznamená, že dáme ruky do lona a začneme čakať, čo bude. Musíme sa modliť!

Sv. František sa modlil: Kto si, a kto som ja, Bože? Ty si hĺbka múdrosti, trpezlivosti, dokonalosti, a ja som priepasť nevedomosti, slabosti, hriechu a nedokonalosti. Ty si hĺbka Bytia, a ja som priepasť ničoty...

Prosme aj my vo chvíľach slabosti nášho života i dnes tu, aby nám Matka Božia pomáhala zachrániť sa.

O. biskup Irenej z Lvova podobne povzbudil pútnikov Nepoškvrnenej Čistoty. Vyjadril svoju vďaku a radosť za skutočnosť, že mohol navštíviť Slovensko, ktoré poctila svojou prítomnosťou samotná Panna Mária - Nepoškvrnená Čistota, aby nás vyzvala k modlitbe a obetám za naše národy.

Ona nám prišla darovať lásku a pokoj, priviesť nás ku Kristovi - povedal o. biskup Irenej - Mária nesie vo svojom Srdci naše ťažkosti i trápenie i našu chudobu. Mária nás prikryla svojím materinským plášťom a ukázala nám, ako kráčať cestou pravdy. Pod'akujme sa teraz za jej lásku modlitbou a piesňou. Mária nám pomáhala, Mária nám pomáha a vždy pomôže! Christos voskres!

Chceme tu skutočne prijať Božiu lásku a vzkrieseného Krista do nášho života - povedal záverom o. generálny vikár František, - Mária po všetky časy na nás pamätá a ochraňuje nás - ako povedal o. Irenej. To sú slová biskupov. A kde je biskup, tam je Cirkev. To sú slová pápeža. Aby sme pod ochranou Márie prijali ovocie vykupiteľského diela Ježiša Krista, aby sme chceli a verili, aby tak bol hriech navždy zničený.

o. Jozafat a Jozef Maria de Wolf

/

Zbor Cherubíni z Lvova

Celou sv. liturgiou sprevádzali kňazov spevy ukrajinského zboru „**Cherubíni**“ spolu s litmanovským zborom i s **Hankou Servickou**.

K pútnikom sa prihovoril aj **Jozef Maria de Wolf**, ktorý sponzoroval a zorganizoval púť našich ukrajinských host'ov do Litmanovej. Povedal, že slávi dve výročia - 5 rokov od svojej prvej návštevy hory Zvir a druhé - že sa práve dožíva sedemdesiatky. A práve pred 5 rokmi v Litmanovej pocítil v celom dôsledku svoje misijné povolanie. Teraz prišiel osláviť svoje sedemdesiate narodeniny a poprosiť Pannu Máriu o odpoveď, čo má ďalej robiť.

Podľa jeho slov - v sobotu pred prvou nedeľou nadržanom v modlitbe pocítil, že Panna Mária ho povoláva pokračovať v misijnej činnosti ďalej. Ako výraz vďaka poskytol miestnemu správcovi farnosti Litmanová na výpomoc pre horu Zvir niekoľko tisíc eur. Jozef Maria de Wolf už 20 rokov pôsobí na čele misijnej spoločnosti sv. Cyrila a Metoda a ako sa vyjadril, Litmanová pre neho znamená veľký misijný impulz.

Anton Selecký

Mária Goretti:

Srdce, ktoré dáva

Panna Mária, tento svätý ruženec, rovnako ako celú túto púť Ti chceme venovať ako prejav našej lásky. Pretože Ty si nás milovala vo chvíľach, keď sme ani netušili, že sme obklopení Tvojou opaterou a Tvojou ochranou. Pretože Ty si tá, ktorá bude pri nás stáť do poslednej chvíle a spraví všetko pre to, aby sme boli šťastnými. Prijmi teda od nás tento ruženec ako jednoduché ďakujem - za to, čo si. Ty si vo svojej materinskej láske k nám neváhala zostúpiť na toto miesto, do tejto drevenej chatrče, napriek tomu, že Ti patrí sláva, že Ťa ospevujú anjeli a si Kráľovnou celého vesmíru. Napriek tomu si ani na chvíľu neváhala a prišla si

sem k nám. Pretože nám chceš niečo povedať, nie iba za tých 5 rokov, keď si tu bola, ale i dnes v túto chvíľu, pre každého z nás. Pretože láska prestáva byť láskou, ak nie je tu a teraz úplne prítomná.

* * * * *

Srdce Matky je Srdce, ktoré dáva. Ktoré dáva všetko, ktoré neočakáva naspäť, ktoré je veľkodušné a ktoré je vždy ochotné pomôcť. Láska takéhoto Srdca má moc zrodiť život. Teda Panna Mária je v našom živote v každej chvíli ochotná pomôcť prijať odpustenie Božie, vždy znova a znova ísť ďalej. Ona ako Matka verí v dobro v nás. Bez toho, aby sa to dalo zneistiť, zlomiť. Jej viera v nás je pevná ako kameň. A tak by sme sa mohli spýtať, akú garanciu má táto Matka, že bude mať radosť zo svojich detí, ktoré sú slabé a vždy znovu padajú. Existuje na to iba jedna odpoveď: že bude svoje dieťa milovať tak veľmi, že mu odpustí tak často, že s ním bude mať takú veľkú trpezlivosť, až sa v tomto dieťati prebudí niečo z jeho Matky. Preto Ťa chceme, Panna Mária, teraz prosiť, aby sa v nás niečo z Teba prebudilo.

* * * * *

Každé srdce pre svoj zdravý duchovný život potrebuje byť čisto milované. Potrebuje prežiť lásku, ktorá je bez podmienok, ktorá je úplná. Potrebuje sa s takouto láskou stretnúť. A teraz úplne osobne. Keď si odmyslíme všetkých okolo, sme v tejto chvíli takouto láskou milovaní. To jediné, čo Boh od nás žiada však je, aby sme v tejto chvíli verili. Panna Mária, daj, aby sme nezostali chladní, daj, aby sme uverili, že Ty si moja Mama a že si prišla na toto miesto, pretože mňa – miluješ. Amen.

Mohli by sme pri tom všetkom namietat' a mohli by sme si myslieť, koľko času to zaberie, kým niekto z nás prežije niečo natoľko silné, aby bol premenený.

A tak na konci musíme vedieť jedno - a s tým musíme počítať - s pravdou, že dobro sa šíri pomaly, že dobro je niečo nenápadné, tiché, čo by sme mohli veľmi ľahko prehliadnuť, prepočúť. Ale napriek tomu - alebo práve preto - dal Boh dobru takú veľkú moc, že všade tam, kam vkročí, čoho sa dotýka, bude premenený.

* * * * *

Často dôvodom našej neviery je aj to, že počujeme zlo nahlas revať a myslíme si, že to, ako je nafúknuté, zodpovedá jeho moci. Ale Panna Mária prišla na toto miesto, aby nám povedala, že to tak nie je. Pretože my všetci sme teraz tu, pretože my všetci sa modlíme tento ruženec. A tak dovoľujeme dobru, aby vstúpilo do nás. Tak skromne, aká skromná je Panna Mária. Preto Ti zverujeme našu dušu, Ty, ktorá stojíš pri nás, zverujeme Ti schopnosti našej lásky. Kiežby sme Ti boli podobní! Amen.

Zaznamenal: (anse)

Najmilšia modlitba

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

* V pondelok sv. týždňa **Vicka** opäť zaujala svoje miesto „na svojom schodišti“. Pred niekoľkými týždňami nám povedala: „*Vidíš, som šťastná so svojou rodinou, s dcérou, ale chcem povedať, že byť s pútnikmi je pre mňa tiež veľká radosť. Táto radosť mi naplňa srdce, keď im odovzdam Gospine posolstvá a mám možnosť odovzdať im aj lásku, ktorú mi dáva Panna Mária.*“

- **Vicka**, si vydatá už viac ako rok. Čo by si povedala o živote rodiny, hlavne mladým ľuďom?

Vicka: Vidím, že dnes sa mladí trochu obávajú zmeniť svoj život, pretože taký život, aký prežívajú, je veľmi pohodlný. Rozumieš: robiť čo chcem, byť slobodný... Povedala by som im, aby si viac dôverovali. Napríklad ja: v rodine, s manželom sa cítim veľmi dobre, skutočne veľmi dobre! A všetkým chcem povedať, že sa nemajú báť, že si majú vybrať tú či onú cestu a otvoriť sa, počúvať, veď Boh posielal jedno povolanie každému z nás. Musíme však byť pripravení počuť to, čo chce On a vybrať si tú

cestu. Mladí sú dnes vo veľkom zmätku. Prežívajú veľmi ťažkú „chvíľu“. Preto Panna Mária prosí: „**Modlite sa za mladých, modlite sa za vaše rodiny!**“

Tiež mám malú dvojmesačnú dcérku - Máriu Žofiu. Pre nás je to veľká radosť, život, veľký plod, ktorý nám Pán dal. Ďakujeme Bohu za tento krásny dar! A sme pripravení. Ak nám Pán dá jeden dar, môže dať i ďalšie, sme pripravení prijať ich, máme srdcia široko otvorené!

- **A čo pociťuješ vo svojom srdci vo vzťahu k svojej dcérke - novej láske...?**

Vicka: To sa nedá vysvetliť! Keď sa narodila, nevedela som si to predstaviť! Je to veľká vec, väčšia ako ty! Ty sa pokúšaš dotýkať, vidieť, vnútorne si kladieš tisíc otázok a hovoríš: „Pozri, aký veľký je Boh!“ Na tomto maličkom plode môžeme vidieť, ako Boh tvorí, ako stvoril toto nové stvorenie, ako ti dáva tento dar, aká veľká je jeho láska! A zároveň, pri týchto úvahách, tvoja láska rastie. A keď vidíš každé gesto, ako sa dieťa pohybuje, ako hýbe rukami, je to pre teba vždy niečo nové. Cítiš veľkú lásku, veľkú radosť, nevieš to vysvetliť.

- **Chceš povedať niečo pokiaľ ide o spoved'?**

Vicka: Panna Mária nám odporúča, aby sme sa spovedali raz za mesiac. Hovorí: „Nechod'te na spoved' len preto, že máte hriechy. Poproste kňaza, aby vám poradil, ako máte postupovať.“

- **Sú ľudia, ktorí si myslia, že sa nepotrebujú vyspovedať, pretože, ako hovoria, nemajú hriechy, nerobia nič zlého, obracajú sa priamo na Boha.**

Vicka: Nuž, keď je to takto, treba ich nechať. Nesmieme naliehať. Keď niekto toto hovorí, nediskutujme s ním. Panna Mária nechce diskusie. Ona uprednostňuje, aby sme sa za týchto ľudí modlili. Naša modlitba a náš príklad sa môže dotknúť ich srdc. Ale keď naliehaš, oddaľuješ ich ešte viac. Je lepšie mlčať a čakať na vhodnú príležitosť. Pán vie, ako sa k nim priblížiť, pomaly...

- Mladí ľudia azda nepotrebujú naše rady?

Vicka: Áno, ale keď hovorím „nehovoriť“, chcem povedať - „nehovoriť priveľa“! Keď priveľa hovoríme, viac to zaťažuje, viac to vzdáva ľuďom, neprináša to plody. Ale keď mi mladý človek alebo dieťa položí otázku, som pripravená mu odpovedať celým srdcom. A keď sa na nič nepýtajú, je lepšie nič nehovoriť.

- A čo vás Panna Mária naučila o spovedi, o sv. prijímaní?

Vicka: Vidíš, niekedy sa rýchlo vyspovedáme a hovoríme: „**Urobil som ten a ten hriech.**“ Tu je vidieť, že sme sa nepripravili. Ak nie si skutočne pripravený, ak niečo skrývaš, alebo ak cítiš vnútorný nepokoj, neodchádzaš zo spovede slobodný. Keď potom ideš na sv. prijímanie, nedovolíš ti to pocítiť hlbokú radosť. Ale keď sa oslobodíš od všetkého vo svojom srdci a vieš, že Pán ti odpustil (On, ktorý dal kňazom dar rozhrešiť tvoje hriechy), veríš tomu a tvoje srdce je slobodné! Keď potom ideš na sv. prijímanie, cítiš Ježiša, ktorý prichádza, živý, do tvojho srdca. Panna Mária povedala: „**Svätá omša je tá najdôležitejšia chvíľa, svätá chvíľa! A v tú chvíľu prichádza živý Ježiš medzi vás.**“

- Ako používať v modlitbe obrazotvornosť?

Vicka: Vidíš, všetko záleží od nás! Veľmi často si myslíme, že modlitba je povinnosť, vec, ktorú sme povinní robiť. Ale Panna Mária nám hovorí, že modlitba má byť radosťou! Ak v modlitbe necítite radosť, uteká čas, ty nič nerobíš a spôsobuje to pravý opak. Zopakujem, čo povedala Panna Mária, veď nemôžem nájsť lepší príklad ako ten, ktorý nám dáva Ona: kvetináč (váza s kvetmi). Je to príklad z prírody. Keď ideme do záhrady alebo do hory, vidíme prírodu a všetko, čo tam rastie. Sú to Božie dary, skutočne!

A Panna Mária hovorí: Vo vašich domoch máte všetci nejaký kvetináč. Každý deň kvety v ňom polejete pár kvapkami vody a vidíte, ako sa tie kvety rozvíjajú a stanú sa z nich krásne ruže. Vy takisto, keď do svojho srdca vložíte dve alebo tri modlitby prednesené z úprimného srdca, vidíte, ako vaše srdce rastie, ako tie kvety. No keď dva-tri dni nedáme kvetom vodu, vidíme, ako vädnú, miznú. A Panna Mária hovorí: „**Nuž teda, často hovorievate, keď prišiel čas modlitby: ‚Dnes som unavený, nemôžem sa modliť, pomodlím sa zajtra.‘ A prejde zajtrajšok, pozajtrajšok, a vy hovoríte to isté. Tak sa vaša modlitba vzdáva každý deň viac a vaše srdce blúdi kdekoľvek. Ako kvetina nemôže žiť bez vody, tak ani vy nemôžete žiť bez Božej milosti. Modlitba sa môže prežívať iba srdcom, deň za dňom, a tak postupovať.**“

„Prostredníctvom ruženca kresťania vstupujú do Máriinej školy a sú vedení ku kontemplácii krásy Kristovej tváre... Ruženec je mojou najmilšou modlitbou. Je to nádherná modlitba. Nádherná jednoduchosť a hĺbka... Jednoduchá modlitba ruženca plynie v rytme ľudského života... Týmito slovami, drahí bratia a sestry, som umiestnil do denného rytmu ruženca svoj prvý rok pontifikátu... Dnes, na začiatku 25. roku služby ako nástupca Petra, si želim urobiť to isté. Moja úvaha o ruženci je povzbudením - rozjímať o Kristovej tvári v spoločnosti jeho presvätej Matky a v jej škole.“

(Ján Pavol II., 16. októbra 2002)

Drahá Gospa, ďakujeme Ti za Tvoju školu!

Nechceme tam chýbať ani jeden deň! Vďaka, že prichádzaš do Medžugoria!

Denis Nolan

Medžugorie 15. apríla 2003

Sv. Benedikt - patrón Európy

O živote svätého Benedikta sa dozvedáme z Druhej knihy dialógov svätého pápeža Gregora Veľkého (vládol v rokoch 590-604, Benediktov život poznal od štyroch žijúcich svedkov a sám bol kedysi benediktínsky mních) a tiež z mníšskej reguly, ktorú napísal sám Benedikt.

Svätý Benedikt sa narodil v roku 480, so svojou sestrou Scholastikou-dvojčat'om, v horskom mestečku Nursia (dnes Norcia), ktoré leží v terajšom stredotalianskom kraji Umbrii. Keďže chlapec prejavoval nadpriemerné rozumové schopnosti, bohatí rodičia ho poslali v sprievode pestúnky na vyššie štúdiá do Ríma. Benediktovi sa nepáčili mravy rímskych študentov. Preto po istom čase odišiel do kopcovitého kraja na východ od Ríma. Tu sa v osade Affile pripojil ku skupine askétov, ktorí žili v modlitbe a v sebazapieraní.

Kláštor na Monte Cassine

Vnútrajšok baziliky na Monte Cassine

Benedikt vynikal v asketickej horlivosti a čoskoro sa začali u neho prejavovať mimoriadne schopnosti, ktoré ho potom sprevádzali po celý život. Aby sa vyhol obdivu, uchýlil sa do odľahlej, ťažko prístupnej jaskyne v blízkosti Subiaca, kde žil životom tvrdého pokánia. Takto žil asi tri roky.

Keď v istej blízkej komunite mníchov z Vicovara pri Tivoli zomrel predstavený, mnísi naliehali na Benedikta, aby sa ujal ich vedenia. Ten iba po veľkom váhaní súhlasil s ich žiadosťou. Benedikt viedol mníchov k mlčanlivosti, práci a modlitbe, ovládaniu zmyselnosti, sebazapieraniu a každému dielu lásky. Lenže mnísi boli naučení na ľahší život. Niektorí sa nechceli prispôbiť jeho pravidlám a namiešali mu jed do vína. Benedikt urobil nad vínom znak svätého kríža a pohár praskol. S uboleným srdcom sa rozlúčil s nevďačníkmi so slovami: „Nech sa Boh zľutuje nad vami, bratia! Prečo ste mi to chceli urobiť? ...Chodte a hľadajte si nového predstaveného, ktorý je ako vaše mravy.“ Po týchto slovách sa stiahol znovu do svojej samoty.

Neprajníci robili Benediktovi na každom kroku prekážky. Neštítali sa ani toho, aby zaplatili prostitútky, ktoré tancovali v priestoroch kláštora. Po tom všetkom sa Benedikt odsťahoval s hŕstkou svojich najvernejších žiakov do Campanie, na horu Monte Cassino, ktorá sa nachádza vo výške 519 metrov nad mestom Cassino. **Tu sa vo vysokých horách nachádzal pohanský Apolónov chrám.**

Mnísi chrám zbúrali a na jeho mieste postavili kláštor a kostolík zasvätený sv. Jánovi Krstiteľovi. Tu napísal v roku 530 mníšsku regulu - Regula Benedicti. (Hlavné heslo rehole: Ora et labora - Modli sa a pracuj!). Benedikt pripomína mníchom, aby čítali Sväté písmo, aby opravdivo hľadali Boha, boli horliví v Božej službe, v poslušnosti a v znášaní protiventstiev.

Niekoľko viet z Reguly:

„*Eudia majú mat' vždy v živej pamäti, že Božie oko sa na nich v každej hodine z neba pozerá, že všetko ich konanie je otvorené pohľadu Božiemu.*“

„*Opatrovanie chorých je pre bratov dôležité, také dôležité, akoby opatrovali Krista.*“

„*Správne sa postiť znamená, keď sa predovšetkým zdržanie od hriechu a zdržanie od jedla spoja dohromady.*“

* * * *

Svätý Benedikt za svojho života mal veľkú úctu ku svätému krížu, ako znaku vykupujúcej lásky Ježiša Krista. Často robieval znak kríža. Za svoj v Bohu ponorený život dostal svätý Benedikt zvláštne dary: nazerať do prítomnosti a do budúcnosti (pápež Gregor Veľký potvrdzuje u Benedikta prorocký dar), liečiť nemocných, vyháňať zlých duchov... Na jeho príhovor a modlitby sa diali mimoriadne udalosti a zázraky. Jeho chýr a uznanie boli také veľké, že dokonca ho prišiel navštíviť do Monte Cassina víťaz nad Rimanmi - kráľ Gótov, Totila.

Najmilšia činnosť svätého Benedikta bola modlitba. Zarovno s mníchmi pracoval tiež na poli a v záhradách.

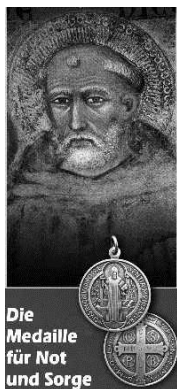
V poslednej fáze svojho života, bol Benedikt svedkom zániku Rímskej ríše. Italia bola 25 rokov zatiahnutá do vojny. Krátko pred svojou smrťou mal víziu, že kláštor bude zbúraný, ale ním založená rehoľa bude žiť ďalej. Ako sa blížila jeho posledná hodina, nechal sa svojimi mníchmi dovieť do kláštorného kostola. Tu prijal eucharistického Krista.

Rozlúčil sa so spolubratmi a stojac, podopieraný svojimi vernými, pri modlitbe pred oltárom odovzdal dušu Bohu. **Bolo to na Zelený štvrtok, 21. marca 543, vo veku 63 rokov.**

V roku 1964 pápež Pavol VI. ustanovil sv. Benedikta za hlavného patróna celej Európy. Svätý Benedikt je tiež patrónom učiteľov, baníkov, študentov, umierajúcich, proti horúčke, zápalom.

Slovenskí benediktíni sa zapojili do života v kláštore v poľskom Tynci pri Krakove. (Záujemcovia o miesto modlitby a práce, vnútorného pokoja sa môžu informovať na adrese: Opatstwo Benedyktynów, ul, Benedyktynska 37, 30 375 Kraków - Tynec. Tel: 0048 12 267-55-26, e-mail: benediktini@poczta.fm)

(Odporúčame brožúru o svätom Benediktovi: Svätý Benedikt, patrón Európy, medaila, modlitby. Imprimatur: biskup, Mons. Rudolf Baláž, rok 2000).

Medailón sv. Benedikta

Prvýkrát ho vyrazili v Nemecku. Odtiaľ sa rozšíril po celej Európe a veriaci ho uctievali ako istú ochranu pred zlými duchmi, chorobami, jedom a nebezpečenstvami. Poznal ho sv. Vincent de Paul (1660), všetky Sestry milosrdenstva - dcéry kresťanskej lásky - ho nosili na svojich ružencoch, a mnoho rokov medailónik razili vo Francúzsku. Pápež Benedikt XIV. v rokoch 1741-42 príslušnými dekrétmi medailón potvrdil.

Na prednej strane medailónu je zobrazený sv. Benedikt, držiaci v pravej ruke kríž a v ľavej ruke knihu

(Regulu). Na obrube je viditeľný nápis: Eius in obitu nostro presentia muniamur-Nech jeho prítomnosť chráni nás v hodine smrti. Druhá strana medailónu má uprostred veľký kríž s písmenami. Nad krížom sa nachádza heslo rehole sv. Benedikta **Pax - Pokoj**.

Na štyroch poliach, ktoré vytvárajú ramená kríža, sa nachádzajú písmená **C.S.P.B.** Ich význam: **Križ Svätého Otca Benedikta**.

Na zvislom ramene kríža sú zhora nadol písmená: **C.S.S.N.L.:** **Svätý Križ nech je mi svetlom.**

Na priečnom ramene kríža sú písmená: **N.D.S.M.D.:** - **Diabol nech nie je mojím vodcom.**

Na okraji medailónika sa nachádza dlhší nápis:

V.R.S.N.S.M.V.S.M.Q.L.I.V.B.: **Chod' preč, satan, nezávďaj ma k márnostiam, to, čo mi nahováraš, je zlé, sám si pi svoje jedy. Nápis bol vytvorený zo slov, ktoré pochádzajú z úst sv. Benedikta. Tento exorcizmus proti pokušeniam diabla stavia to, čoho sa on najviac obáva, a to Kristov kríž, Ježišovo sväté meno, slová, ktoré náš Spasiteľ vypovedal vo chvíli pokušenia: „Odíď, satan.“**

(Mt 4, 10)

Posvätenú medailu treba nosiť pri sebe. Nespočetné boli po stáročia milosti, udelené pri jeho uctievaní: obrátenia hriešnikov, zvlášť v hodine ich smrti.

O. z. Magnificat zasiela medailóniky sv. Benedikta, až do vyčerpania zásob. Minimálna zásielka je 10 kusov, spolu v hodnote 100 Sk, plus poštovné. Objednávky zasielajte na adresu:

Jozef Erd, Špitálska 31, Bratislava. PSČ 811 06.

Medailóny sv. Benedikta je možné zakúpiť v niektorých predajniach s náboženskou literatúrou, alebo v Medžugorí či v Ríme.

Odovzdanie sa pod ochranu sv. Benedikta

Najlaskavejší otče, Benedikt, učiteľ a vodca mníchov, nádej a pomoc všetkých, ktorí sa celým srdcom utiekajú ku tebe, odovzdávam sa pokorne pod tvoju ochranu. Pre zásluhy tvojho svätého života ma ochraňuj od všetkého, čo ohrozuje moju dušu a vypros mi milosť opravdivého pokánia, aby som skrúšene oplakával svoje hriechy, ktorými som tak často zarmútil môjho Pána Ježiša Krista, hodného všetkej lásky. Daj, aby som mohol hodne ctíť a chváliť teba, Božieho sluhu, obdarovaného milosťou a darom Ducha Svätého. Prosím, prihováraj sa za mňa u Boha, aby mi odpustil moje viny, zachoval ma v dobrom a nedopustil, aby som sa od neho vzdialil.

Nech ma po smrti prijme medzi blažených v nebi, aby som sa spolu s tebou a so všetkými svätými mohol s ním radovať po všetky veky vekov.

Amen.

Modlitba k sv. Benediktovi o dobrú smrť

Svätý Benedikt predvídal deň svojej smrti. Poprosil učeníkov, aby ho zanesli do kaplnky, kde prijal telo a krv Pánovu, pre posilnenie na cestu do večnosti. Potom počas slov modlitby odovzdal svoju dušu Bohu. Žalm 23

Ant. (R): A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.

Pán je môj pastier, nič mi nechýba: pasie ma na zelených pašienkach. Vodí ma k tichým vodám, dušu mi osviežuje. Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. **(R).**

I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou. **(R).**

Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi napĺňaš až po okraj. **(R).**

Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní. **(R).**

Sláva Otcu... Ako bolo. Amen. **(R).**

Oslavujme Krista a prosme, aby sme mohli žiť vo svätosti a spravodlivosti po všetky dni nášho života, a tak si zaslúžili dobrú smrť.

Ty si sa nám chcel pripodobniť vo všetkom okrem hriechu, Pane Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Ty nás všetkých voláš k dokonalosti, Pane Ježišu, daruj nám svätosť.

Ty si nám prikázal, aby sme boli soľou zeme a svetlom sveta, Pane Ježišu, buď naším svetlom.

Ty si neprišiel preto, aby Ti slúžili, ale aby si sám slúžil, Pane Ježišu, pomôž nám s pokorou slúžiť Tebe i bratom.

Ty si odbleskom Otcovej slávy a odrazom jeho vznešenosti, Pane Ježišu, daj, aby sme raz v sláve mohli vidieť tvoju tvár.

Otče náš...

Bože náš, Otec, Ty si naplnil svätého Benedikta, opáta, duchom svojho Syna a učinil si ho skvelým učiteľom evanjeliovej dokonalosti, daj, aby sme si ctili jeho žiarivý prechod do neba, a tak napredovali k vrcholom lásky a slávy. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Bože, Ty si udelil sv. Benediktovi veľa milostí v hodine smrti, prosíme Ťa, daj, aby nás na konci nášho života svojím príhovorom ochránil od útokov diabla. Skrze Krista nášho Pána. Amen.

Ich mečom je čas (II. časť)

El' l'ugha el arabíja sábatun džiddan wal'ákin el sijásatun el arabíja assába

(Arabský jazyk je veľmi ťažký, ale arabská politika je ešte ťažšia)

(arabské príslovie)

Milí priatelia, prinášame vám druhú časť rozhovoru s Dr. Milanom Odranom o situácii na Blízkom východe. Jeho odpovede nám osvetľujú príčiny a aspekty diania, ktoré sa ani zd'aleka neupokojilo.

** M ROSA: Ak sa vrátíme k politike, prečo - podľa Vášho názoru - investovali Američania a iné štáty toľko miliónov dolárov do Iraku a iných arabských štátov (aj na zbrane, vrátane chemických)?*

Dr. M. Odran: Vezmite si jednu vec - USA vyvraždili de facto okolo 40 indiánskych kmeňov. Z Európy do Nového sveta odchádzali rôzni ľudia, nielen čestní, ale aj dobrodruhovia a celý ten štát, aj tá takzvaná demokracia sa vyvíjali čudným spôsobom. Ja keď počujem slovo demokracia, tak mne sa otvára vo vrecku nožík. Pretože vidím, že to všetko sú frázy. Čo je to demokracia? To je grécke slovo a značí „vláda ľudu“. A kde je vláda ľudu - aj u nás a kdekoľvek inde - keď vláda vôbec nepočúva mienku ľudu, ktorý je napríklad aj proti tejto vojne? A premiér si jednoducho vyhlási - My budeme podporovať Spojené štáty až do konca sveta. A nikdy inak. Čo sú toto za spôsoby?

Američania majú dva faktory, ktoré ich ženu do vojny.

Po prvé: doslovné ovládnutie sveta - čo oni majú časovo rozpracované - preto majú skoro všade - v Latinskej Amerike, vo východnej Ázii - vojenské základne. Čo napríklad robia doteraz na Okinave, na Filipínach - na ochranu americkej demokracie? To je aj problém Kórey. Čo tam vlastne chcú?

Ďalším faktorom je zbrojenie. 70 % všetkých zbraní na svete sa vyrobí v USA. Teraz použili zbrane, vyrobené vlni v jeseni a koncom roka. Riadené bomby najťažšieho kalibru, a podobne. To je aj otázkou vyskúšania týchto bômb „naostro“. Prečo napríklad zhodili atómové bomby na Hirošimu a Nagasaki? Vojensky to bol nezmysel, kapitulácia bola pred podpisom - a Hirošima a Nagasaki boli obyčajnými mestami - proste, civilnými

cieľmi. Takisto tieto nové zbrane. Je to hyenizmus, že oni „naživo“ testujú svoje bomby. Nemalo zmysel triafať Saddáma Husajna bombami, ako to oni ospravedlňovali.

** M ROSA: Prečo taká poľovačka na jedného človeka zo strany USA, napriek tomu, že mu vlastne nič nepreukázali?*

Dr. M. Odran: Američania urobili zo Saddáma Husajna symbol zla, ktorý treba zlikvidovať a všetko bude o. k., čo je nezmysel, pretože terorizmus nereprezentuje jedna osoba. Terorizmus vzniká iba ako odozva proti nepravosti, ktorá je oficiálne tolerovaná - preto tu je kurdský problém, problém Baskov v Španielsku, Čečenov v Rusku a podobne. Tí sa chytajú nevyberaných spôsobov, sú to vlastne akty zúfalstva. Každý terorizmus má nejakú príčinu - nevzniká náhodou. Ak národ nemá iné prostriedky a ide mu o život, bojuje, ako sa mu dá. Kurdov je 12 - 15 miliónov a v Turecku de jure neexistujú...

** M ROSA: Aký je Váš názor na 11. september 2001?*

Dr. M. Odran: USA vo svojej pýche s takýmto niečím nepočítali, a dostali pádne najavo, že nielen americká pravda je na svete. Počul som už rôzne interpretácie tejto udalosti, aj to, že si to urobili sami. Hoci tomu neverím, v politike je možné všetko.

** M ROSA: Aká je Vaša prognóza po okupácii Iraku - myslím v svetovom meradle? Budú Američania pokračovať v „oslobodzovaní“ sveta?*

Dr. M. Odran: Svet je dnes nevyspytateľný. Myslím si, že Američania fakticky tú vojnu vyhrali, podporovaní dokonca Slovenskom(!) a budú pokračovať v ťažení. Avšak v arabskom svete to bude tlieť. Arabi majú zakotvené vo svojej mentalite nezabúdať, a u nich je pocit pomsty historicky veľmi silný. Tam môže ticho prejsť niekoľko rokov, a potom to vypukne.

** M ROSA: Arabi sa v histórii niekoľkokrát pokúšali ovládnuť Európu. Môže sa to ešte zopakovať?*

Dr. M. Odran: Tomu neverím, ale sú tu iné aspekty. Mohamedáni majú dnes inú zbraň. To, čo mali Kosovčania v Juhoslávii. Pôrodnosť. Kým Európa postupne starne a vymiera, priemerná kurdska rodina má 10 a viac detí. Oni povedali aj Turkom, že ich za sto rokov proste prerastú. Ja som o tom hovoril s tureckými Kurdmi. Potvrdili mi, že Turkov nenávidia a v Turecku nebude nikdy mier. A že týmto spôsobom ich chcú vytlačiť.

** M ROSA: Vieme, že v samotnej Európe a USA sú milióny moslimov, a to nielen prísťahovalcov, ale aj domácich, ktorí prešli na mohamedánstvo. Ako sa oni pozerajú na tento problém?*

Dr. M. Odran: Čoho sa napríklad boja Nemci - myslím najmä ultrapravicové strany? Je tu takmer 6 miliónov Turkov a medzi nimi je obrovská súdržnosť, čo je pre nich veľká prednosť. Veď nakoniec aj u nás začína byť tento problém s kosovskými Albáncami. Nevie, prečo majú byť napríklad v Európskej únii Turci. V Ázii je 70 % nezamestnaných, 30 % negramotných - a tí prídu sem! Podľa šariátu (moslimského práva), keď si moslim vezme kresťanku, je to podľa Koránu bohumilé, pretože rozširuje moslimský svet.

** M ROSA: Čo Vás počas pobytu a kontaktov s arabským svetom na mentalite moslimov najviac zaujalo?*

Dr. M. Odran: Čo u Arabov obdivujem, je ich rozvážnosť, typická pre orientálne národy. Oni nekonajú unáhlene, oni vždy majú na všetko čas. A tak môže dôjsť k dôsledkom po tomto Iraku, pretože ich mečom je čas. Pre nich totiž čas nič neznamená, kým nám západniarom z neho často „tečú nervy“. Arabi majú nekonečnú trpezlivosť, čo Európania už nemajú. Európa má iný rytmus života, my sme proste nervózni, ale to je dané aj prostredím, v ktorom žijeme, táto doba je proste hektická. Naproti tomu tuná žijúci Arabi si žijú po svojom. Oni si zakladajú na viere - nie národnosti. Ak je človek moslim, u nich nezáleží na tom, akej je národnosti či farby pleti. Preto si oni aj medzinárodne ako bojovníci pomáhajú. Ak niekoho z nich zabijú,

ostatní jeho rodine stále pomáhajú. V tejto irackej vojne sa zachovali hrdinsky, lebo sa vedia ovládať a byť trpezliví. Ale ako som už povedal, oni nezabúdajú...

*** M ROSA: Čítali ste Korán - čo je vlastne jeho základom?**

Dr. M. Odran: Mohamedánstvo je najmladším svetovým náboženstvom, a preto má v sebe mnoho prvkov judaizmu aj kresťanstva. Pred vystúpením Mohameda v siedmom storočí bolo na Blízkom východe mnohobožstvo, voľná morálka, ženy nechodili zahalené. Korán je veľmi zaujímavé čítanie. Preklad arabského slova Alláh je doslova Boh. Dokonca sa tam objavuje aj Panna Mária ako vážená matka proroka, pretože Kristus je pre nich prorok a vážia si ho. To, že sultáni chceli dobyť kresťanský svet, nevychádzalo z Koránu, ale z ich výbojnosti. Slovo moslim znamená človek podrobený Koránu. Majú obriezku ako židia a bezpodmienečne musia dodržiavať 5 „prikázaní“ Koránu: je to viera - šaháda, pravidelná modlitba 5-krát denne smerom k Mekke - salát, pôst - saum, ramadán, pomáhať bližným, ktorí sú v núdzi - zakát, a ísť raz v živote do Mekky na púť - hadždž. Oni sú veľmi viazaní toto všetko vykonávať, a oni sa o to aj snažia.

Za rozhovor ďakuje:

Anton Selecký

Vyhlásenie cirkví v Iraku

Dňa 29. apríla 2003 publikovala tlačová kancelária Svätej stolice vyhlásenie patriarchov a biskupov Iraku.

Vyhlásenie vyjadruje želanie pokiaľ ide o budúcnosť krajiny; kresťania dúfajú, že iracký ľud bude žiť v slobode, spravodlivosti a úcte k náboženskej koexistencii. Odvolávajú sa na Chammurabiho, na Abraháma a na dlhoročné spolužitie kresťanstva a islamu. Žiadajú pre všetkých, ktorí žijú v Iraku, právo žiť v právnom štáte, mieri, slobode, spravodlivosti a rovnosti, podľa Všeobecnej deklarácie ľudských práv.
List pokračuje:

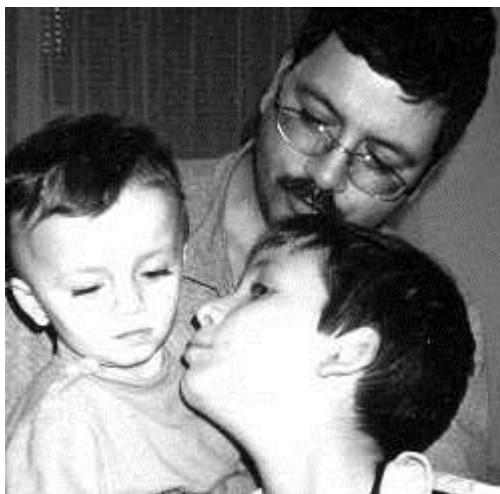
„A preto my - Chaldejci, Asýrčania, Sýrčania, Arméni, Gréci aj rímskokatolíci - ktorí tvoríme jedinú kresťanskú komunitu, žiadame, aby nová iracká ústava:

- uznala naše náboženské, kultúrne, sociálne a politické práva
- uznala právny štatút každého človeka bez diskriminácie, tak aby sa každý mohol aktívne podieľať na správe krajiny a slúžiť jej
- priznala kresťanom plné práva ako irackým občanom
- zaručila nám právo praktizovať našu vieru podľa našich starých tradícií a nášho náboženského zákona, právo vychovávať deti podľa kresťanských princípov, právo slobodne sa združovať, stavať svätyne i kultúrne a spoločenské centrá.“

Na záver patriarchovia a biskupi znovu zdôrazňujú, že také práva majú mať všetky skupiny, ktoré v Iraku žijú.

(Zdroj: VIS)

Zvíťazí sila viery (2. časť)

Milí priatelia, v minulom čísle sme uviedli prvú časť rozhovoru so Souheilom Ghannamom, na Slovensku žijúcim Palestínčanom, ktorý nám poskytol cenné informácie o stave a vývoji palestínsko-izraelskej permanentnej vojny, s ohľadom na najnovší vývoj v Iraku.

Dnes prinášame druhú časť tohto rozhovoru.

*** M ROSA:** Ako vidíte Vy spolužitie kresťanov - Arabov s moslimami - Arabmi? Je tam problém - prípadne aký?

S. Ghannam: Palestína je rodisko Krista. Je teda domovinou starých kresťanov. Počas križiackych výprav arabskí kresťania neboli na strane križiakov, ale bojovali bok po boku s moslimami na obranu spoločnej vlasti. Nie každý kresťan vie, že aj kľúče od chrámu Božieho hrobu vlastní po dohode moslimská rodina.

Táto tradícia tolerancie medzi náboženstvami je v Palestíne aj v ostatných arabských krajinách zachovaná dodnes. Donedávna náš prezident Jásir Arafat, ktorý má, mimochodom, za manželku kresťanku, keď navštívil Betlehem a nemal ešte kanceláriu, tak bol hosťom kresťanskej Cirkvi, kde aj nocoval. Priamo v kostole.

Ján Krstiteľ je pochovaný v Damašku, hneď vedľa najstarších mešít islamu. V Sýrii má dodnes kresťanská Cirkev veľké výhody. O množstve kresťanských chrámov – aj z roku 320 n. l. - sa zvykol bývalý prezident Sýrie vyjadrovať ako o „kyticí ruží vo váze“. Každý kresťan v Sýrii môže v nedeľu odísť z práce a ísť sa modliť. Má na to zákonné právo. Hoci do roboty automaticky nechodí ani vo sviatok moslimov – v piatok.

V Libanone už dávno netvorí kresťania 50 % obyvateľstva, ale v parlamente majú 50 % kresiel a majú kľúčové funkcie štátu: prezidenta, veliteľa armády a ďalšie. Socha Panny Márie ochraňuje celý Bejrút. My sme hrdí na spolunažívanie kresťanov a moslimov. Môžem zodpovedne povedať, že je oveľa tolerantnejšie ako v Európe.

*** M ROSA:** Pápež Ján Pavol II. má práve dnes vo svete veľkú vážnosť. A predsa ho mnohí politici-kresťania nepočúvli – práve vzhľadom na vojnu v Iraku. Aký je preto podľa Vášho názoru dôvod zapojenia sa Slovenska – do okupácie Iraku?

S. Ghannam: Dobre, že na túto otázku odpovedám dnes. Dnes, keď slovenská vláda už otvorene hovorí o svojom podiele z tejto vojny. Vraj už je priestor pre slovenské podnikateľské subjekty, ktoré sa majú podieľať na „obnove“ Iraku. Keby to bol len tento dôvod, ešte by som to pragmaticky chápal. Ide však o viac. Slovensko, tak ako celá východná Európa, má byť, a vlastne už aj je vysunutou sférou vplyvu USA v zjednotenej Európe. A čo sa týka odlišnosti postojov pápeža a niektorých kresťanských politikov aj tu, na Slovensku, je na Slovákoch, aby posúdili úprimnosť a zásadovosť takýchto politikov.

*** M ROSA:** Aká je Vaša prognóza vývoja situácie v Iraku a následne v arabskom svete?

S. Ghannam: História Iraku je 7000-ročná. Samotný Bagdad – teda starobylý Babylon – bol v minulosti obklúčený a zničený cudzími vojskami 20-krát. A vždy cudzie vojská v konečnom dôsledku odišli. Vždy vstalo toto mesto z popola a zosilnelo. Anglo-americkí spojenci síce dokázali obsadiť Irak, a zrejme dokážu obsadiť aj ďalšie krajiny, ktoré začínajú byť v hre: Sýriu a Saudskú Arábiu, ale obsadiť krajiny a budovať mier a stabilitu

v nich, to je rozdiel. Izraelskí predstavitelia hovoria dnes viac ako kedykoľvek predtým o Veľkom Izraeli. O Izraeli od Nílu až po Eufrat a v záujme tohto cieľa už určili Sýriu ako ďalší cieľ. Zrejme to tak bude. Ale každý útlak – aj najlepší prezentovaný v médiách – prinesie v konečnom dôsledku odboj. A každá nová forma útlaku objaví novú formu odboja. To hovorí história a tá sa v zásade naozaj nemení.

*** M ROSA: Máte recept (aj keď len čisto teoretický) na možné zmierenie toľkých protichodných tendencií v dnešnom ľudstve?**

S. Ghannam: Netreba hovoriť, ale konať... Je načase prehodnotiť rozdelenie úloh Cirkvi (nie kresťanských politikov) a štátu. Veď štát zlyháva v udržiavaní základných morálnych hodnôt. Rozpadáva sa stále viac rodín, nové vznikajú v oveľa menšej miere a tým je z dlhodobého hľadiska ohrozená súdržnosť spoločnosti. Egoizmus prevláda nad solidaritou, moc nad službou, manipulácia nad informáciou, skrytá lož nad úprimnou pravdou. Len sila ducha to môže napraviť. Len viera a tí, ktorí v nej žijú. Nech už ide o moslimov či kresťanov.

*** M ROSA: Ako vidíte účinnosť protivojnových postojov vo svete, prípadne aj petičnej aktivity za referendum o NATO na Slovensku?**

S. Ghannam: Aj keď protivojnové postoje na svete nedokázali zabrániť tejto vojne, zabránili aspoň zatiaľ rozpútaniu boja medzi civilizáciami. Lebo posielali veľký signál k moslimom a Arabom, že nesúhlasia s ťažením na islam a arabský svet. Zároveň odhalili skutočnú tvár svojich vlád.

Tu na Slovensku sme boli svedkami, ako mnoho politikov a mnoho novinárov zámerne a neprofesionálne zosmiešňovalo aktivistov petičnej akcie za referendum o NATO, nerešpektujúc ich právo na názor a slobodnú voľbu jeho šírenia. Žiaľ, ľudia ako Čarnogurský, ktorý za socializmu bol disident, aj dnes akoby boli v tejto pozícii. Trinásť rokov po páde komunizmu.

*** M ROSA: Bagdad padol - ak je to realita, čo podľa Vášho názoru prinesie?**

S. Ghannam: Realita je taká, že v Bagdade dnes existujú tri sily. Okupačné americko-britské, časť bývalého režimu ochotná spolupracovať s USA (dôstojníci tajnej služby, polícia, časť stranického aparátu strany Baas), a potom je to len kryštalizujúca sa časť širokého frontu za oslobodenie Iraku. Ak mám vychádzať z faktov, tak sa sformuje vláda z nových predstaviteľov bývalého režimu pod patronátom USA. Zmeniť to v dlhodobom aspekte môže len zmena postoja Európy. Predovšetkým západnej. Buď prijme pozíciu, ktorú jej v tomto novom „prerozdelení sveta“ určila americká administratíva, alebo sa o svoj podiel na rozhodovaní zasadí razantnejšie. Konečné slovo k tomuto „prerozdeleniu“ však povie „ulica tretieho sveta“. A tá je nateraz nepredvídateľná.

Za rozhovor ďakuje Anton Selecký

Paddy Kelly v rozhovore pre M ROSU

Medžugorie - oáza neba

Na veľkonočné sviatky opäť navštívil Medžugorie známy spevák a hudobník Paddy Kelly zo skupiny KELLY FAMILY. Pri osobnej návšteve u Antona Merkoviča poskytol rozhovor aj pre náš časopis M ROSA.

Volám sa Paddy Kelly a som z rodiny KELLY FAMILY. Je nás 12 súrodencov, 7 chlapcov a 5 dievčat. V Európe sme sa stali mediálne populárni. Spievame spoločne. Spievali sme tiež Svätému otcovi v roku 1986. Koncertujeme aj na futbalových štadiónoch. Precestovali sme celý svet, boli sme v Číne, v Južnej Afrike, v USA... Obidvaja rodičia zomreli, mamička zomrela pred 20 rokmi a otec zomrel minulý rok v auguste. Teraz spoločne spievame a hráme šiesti. Z týchto šiestich som tretí najmladší.

*** Anton:** - Aké je byť v Medžugorí, odkiaľ si počul o Medžugorí a prečo si sem prišiel? Veľa ľudí počulo, že Kelly Family navštevuje Medžugorie. Je to pravda?

Paddy: - Po prvýkrát som o Medžugorí počul od priateľa z Rakúska, ktorý ma pozval do Medžugoria na medzinárodné stretnutie mladých a veľa mi o Medžugorí rozprával. Tiež jeden náš rodinný priateľ-kňaz nám odporučil návštevu Medžugoria a potom ešte jeden tretí človek nám rozprával o Medžugorí. V roku 2000 nám v jednom týždni traja ľudia rozprávali o Medžugorí a že tam máme ísť. V roku 2000 sme prišli traja súrodenci do Medžugoria a neskôr nás prišlo viac spolu s otcom, asi 4-5-krát.

*** Anton:** - Aká bola tvoja prvá reakcia na Medžugorie? Vedel si, že je to miesto zjavenia Panny Márie? Čo si tu cítil?

Paddy: - Už skôr sme navštívili Lurdy a o Medžugorí sme vedeli, že je to pútnické miesto, a že už vyše 20 rokov sa tu zjavuje Panna Mária. Preto nás to veľmi zaujímalo a mali sme záujem spoznať a navštíviť toto miesto osobne.

*** Anton:** - Chcel si prísť?

Paddy: - No, nevedel som, či je to všetko pravda. To nie je ako v Lurdoch, kde už pred 150 rokmi boli zjavenia, alebo Fatima. A preto som bol veľmi neistý.

*** Anton:** - Tvoja rodina je katolícka?

Paddy: - Áno. Sme originálna-írska katolícka rodina.

* **Anton:** - *V Írsku je veľa katolíkov? Koľko?*

Paddy: - Asi 90 % katolíkov. Všetci sú katolíci, ale ja si myslím, že plno Írov žije aj mimo Írska, v Amerike, Austrálii a aj v Anglicku...a väčšinou sú katolíci. Môj otec bol ako mladý muž v seminári v Ríme u jezuitov. Neskôr každý v rodine individuálne prežil svoje osobné obrátenie, čo našu vieru konkretizovalo.

* **Anton:** - *Všetci bratia a sestry veria pevne v Ježiša a Pannu Máriu?*

Paddy: - Áno, modlíme sa spolu a tiež občas spoločne jazdíme na pútnické miesta alebo do kláštorov. Momentálne je moja sestra Majdy v kláštore v Afrike, sestra Barbie a Jimi sú v kláštore vo Francúzsku. Angelo s rodinou je v Lurdoch a Patrícia s manželom je tiež vo Francúzsku, ale v inom kláštore. A ja som tu v Medžugorí. Naša viera je pre nás veľmi dôležitá.

* **Anton:** - *Koľkokrát si bol v Medžugorí?*

Paddy: - Myslím, že po piatykrát.

* **Anton:** - *Aký význam má pre teba Medžugorie? Orientuješ sa teraz ľahšie v živote? Aký výnimočný dar ti dalo Medžugorie do budúcnosti?*

Paddy: - V každom prípade áno. Každý pokus vyjadriť to slovami by zlyhal. Chodím sem stále vtedy, keď je moja batéria prázdna a potom sa domov vraciam plný energie.

Môj priateľ hovorí: - Matka Tereza povedala: „Rodina, ktorá sa spoločne modlí, zostane spolu.“ A ja verím, že modlitba sa pre nás v Medžugorí stala veľmi dôležitou. Spoločná modlitba za jednotu a za pokoj v rodine.

* **Anton:** - *Čo môžeš povedať ostatným mladým ľuďom? Vyznanie celému svetu. Ja viem, že môžete na koncerte povedať: „Leťte do Medžugoria.“*

Paddy: - Človek nemusí ísť bezpodmienečne do Medžugoria nájsť Boha a skúsenosť s Bohom. Človek sa môže aj doma alebo vo svojom kostole na dedine modliť. Ale keď človek príde do Medžugoria, je to jeden veľký impulz. Medžugorie je jedna malá OÁZA NEBA na zemi. Môžem vrele odporučiť návštevu Medžugoria všetkým, ktorí si to môžu dovoliť. Človek dostane stokrát naspäť svoje výdavky, ale na duchovnej rovine.

* **Anton:** - *Modlíš sa sám alebo spolu s rodinou? Ako sa radšej modlíš?*

Paddy: - Rozdielne. Sú momenty, keď sa radšej modlím sám, aby som sám našiel pokoj. No spoločnú modlitbu vidím ako veľmi dôležitú. V rodine, v manželstve, v spoločnosti, s priateľmi. Ja sa osobne modlím jeden ruženec denne a so súrodencami sa modlíme často spoločne pred koncertmi. Napríklad novény. Modlíme sa veľa, veľa, veľa.

* **Anton:** *Svojou poslednou piesňou chceš povedať svetu - „Eudia, modlite sa.“ Je to tak?*

Paddy: - Pieseň „Pray, pray, pray“ som napísal po prvej návšteve Medžugoria, inšpirovaný Medžugorím. Myslím, že tieto piesne a video privedú ľudí k rozmyšľaniu. A to už je dost. Pretože keď človek chce zmeniť svet, musí začať sám u seba. Takže ja nemôžem povedať „ľudia, musíte sa všetci modliť“, ale „ja sa musím modliť“.

To je prvé hudobné ovocie mojich skúseností s Medžugorím.

* **Anton:** - *Spievate pieseň „Santa Maria“...*

Paddy: - My máme veľa duchovných piesní. „Angel“ - pieseň od Angela bola tiež veľkým hitom a potom pieseň „Ave Maria“ od Johna, alebo ďalšia pieseň sa volá „My milujeme pápeža“. Tá bola napísaná asi pred 20 rokmi. Takže...

* **Anton:** - *Máte pieseň aj pre svojich rodičov?*

Paddy: - Áno, pre mamu som zložil pieseň „Mama“ a pre otca som teraz zložil dve nové piesne, ktoré budú možno na ďalšom CD albume.

* **Anton:** - *Máš veľa známych a priateľov tu v Medžugorí?*

Paddy: - Medžugorie je ako magnet a mňa to sem po každý raz veľmi priťahuje. Medzitým mám v Medžugorí veľa priateľov. Medzi nimi aj Antona a Oľgu a to je ako jedna veľká duchovná rodina.

* **Anton:** - *Tvoje slová zo srdca pre Matku Božiu?*

Paddy: - Napísal som jednu pieseň, ktorá sa volá „Thank You Mary“, kde ďakujem Matke Božej za všetky dary a za celú moju cestu, ktorou vedie mňa a moju rodinu. A ja to, bohužiaľ, neviem vyjadriť ani slovami. Som muzikant a môžem sa lepšie vyjadriť piesňou. V tejto piesni vyjadrujem Matke Božej svoju vďaku.

* **Anton:** - *Paddy, Tvoj otec zomrel 5. augusta a to je sviatok Panny Márie.*

Paddy: - Otec odišiel do večnosti v pokoji. Celá rodina sme boli spolu. Nezomrel v nemocnici na prístrojoch, ale v úplnom pokoji domova odišiel do večnosti. Som veľmi, veľmi šťastný, že sme to mohli tak prežiť. Ďakujem Matke Božej za pomoc.

* **Anton:** - *Modlíš sa za otca? Možno sa váš otec modlí za vás.*

Paddy: - Áno, som si celkom istý. Mamička nás stále sprevádzala v duchu a verím, že s oteckom je to rovnaké.

* **Anton:** - *Ďakujem mnohokrát, tento rozhovor pošleme všetkým mladým ľuďom.*

Paddy: - Áno, pomodlime sa. Amen.

Zaznamenala: **Oľga Merkovičová**
Ilustračné foto: (a)

Nezabíjajte svoje dieťa!

S veľkým znepokojením prijali hlasovanie NR SR o novele zákona o potrate nielen predstavitelia cirkví, ale aj viaceré občianske iniciatívy a združenia. Biskup Rudolf Baláž sa obrátil na kňazov s prosbou, „aby sa modlili a prinášali obeť za poslancov slovenského parlamentu, aby sa zaangažovali za život nenarodených detí, neodsúhlasili nový potratový zákon a zabránili tak rozšíreniu ukrutnosti voči nevinným a bezbranným“.

K najrozhodnejším odporcom tejto antihumánnej novely patrí aj Občianska iniciatíva žien, ktorá vo svojom vyhlásení zdôrazňuje, že celá doterajšia verejná diskusia o zákaze interrupcií je zavádzajúca a zvyhodňuje iba jednu skupinu žien. „*Sme skupina žien, ktorá je presvedčená, že oplodnením ženského vajíčka vzniká ľudský život, ktorý treba chrániť od samého počiatku spolu s matkou. Sme presvedčené, že*

interrupcia je násilie, ktoré je páchané na ženách, zneužíva ženu, zbavuje zodpovednosti muža, zbavuje štát povinnosti podporovať rodinu ako základ každej spoločnosti.“

Tieto ženy ďalej žiadajú, aby sa začal celospoločenský dialóg o počiatku ľudského života a aby priestor pre túto diskusiu - pre stranu za život i pre stranu za možnosť voľby - vytvorili verejnoprávne inštitúcie, predovšetkým Slovenský rozhlas a Slovenská televízia.

* * * * *

Čo si myslíte o interrupciách? Touto otázkou sme na bratislavských uliciach oslovili viacero žien rôzneho veku. Prinášame odpovede piatich žien, ktoré súhlasili, aby sme ich názory publikovali v našom časopise.

*** Pavla Backovičová (50-roč.) z Bratislavy, slobodná:**

„Som zásadne proti interrupciám, lebo každá interrupcia je jednoducho vražda. Človek nesmie nikomu vziať život, lebo nik z nás si ho sám nedal. Život nám dáva Boh a iba On má právo si ho aj zobrať. Každý z nás je už od počatia ľudským tvorom, ktorého chcel Boh, lebo s ním má svoje plány.

Ako veriaca katolíčka si uvedomujem, že celý ľudský život je spätý s Božou vôľou. Stvoriteľ nám však zároveň dal možnosť slobodne sa rozhodnúť pre dobro či pre zlo. Ak zabíjame ľudský život v akejkoľvek podobe, dopúšťame sa neospravedlniteľného zločinu. A takým zločinom, ktorý nemožno zastrieť falošným označením ‚prerušenie tehotenstva‘ je aj interrupcia.“

*** Anna Lietavská (29-roč.) z Piešťan, slobodná:**

„Aj keď som veriaca kresťanka, nazdávam sa, že každá žena by mala mať právo slobodne sa rozhodnúť aj pokiaľ ide o interrupciu. Myslím si, že pre neveriace ženy by bolo uzákonenie zákazu interrupcií obmedzením ich slobody.

Ja osobne by som na interrupciu nikdy nešla, ani by som ju žiadnej žene neodporúčala. A som presvedčená, že rovnako by sa zachovali všetky skutočne veriace ženy, lebo tie sa riadia predovšetkým Božími zákonmi.“

*** Danica Gajdošová (45-roč.) z Bratislavy, matka dvoch synov:**

„Som za to, aby sa ženy rozhodovali samy, ale toto ich rozhodovanie posúvam až na začiatok. Ženy by si mali už vopred uvedomovať, že existuje riziko otehotnenia, ktoré je zároveň počatím nového ľudského života.

Ak sa teda rozhodovať, tak to treba urobiť už pred samotným pohlavným aktom. Keď už žena čaká dieťa a až vtedy začne rozmýšľať, že ho vlastne nechce, nie je to z jej strany zodpovedné. Sme predsa mysliace tvory, preto sa tak aj správajme po celý život.

Interrupciu pripúšťam len v nevyhnutných prípadoch: pri ohrození zdravia ženy a po znásilneniach.“

*** Mária Jasková (22-roč.) z Trenčína, slobodná:**

„Som vysokoškoláčka a na budúci rok by som mala promovať. Už dlhý čas chodím s chlapcom, s ktorým sa máme veľmi radi. Je tak isto ako ja hlboko veriacim kresťanom a plne rešpektuje, že sa intímne zblížime až potom, keď naše životy spojíme pred Pánom v kostole. Verím, že Boh požehná naše manželstvo aj deťmi.

Interrupciu považujem za vraždu. Nedávno som sa dozvedela, že jedna naša spolužiačka sa rozhodla pre interrupciu. Vraj preto, lebo si ju nechcel zobrať muž, s ktorým otehotnela. Prekvapuje ma, že sa neraz aj mladé inteligentné ženy dokážu tak ľahkovážne zbaviť úžasného zázraku, akým je nový ľudský život, ktorý nosia v sebe. Mali by si konečne uvedomiť, že by sa nikdy nenarodili, keby ich matky boli v mladosti rovnako cynické a bezohľadné.“

*** Viera Marušová (68-roč.) z Trnavy, matka siedmich detí:**

„S mojím mužom, ktorého si vlni Pán povolal, som prežila v šťastnom a požehnanom manželstve takmer polstoročie. Bohu som neskonale vďačná, že sa nám narodili štyria synovia a tri dcéry. Každé nové dieťa sme obaja vítali s nesmiernou radosťou. Dnes sa rovnako teším zo svojich vnúčat i pravnúčat. Interrupcia? Také slovo v našej rodine nikdy nezaznelo. Neviem si vôbec predstaviť, že by ktokoľvek z našich detí o interrupcii čo len uvažoval.

Ak sa dvaja berú z ozajstnej lásky, jednoducho túžia po deťoch. Všetkým ženám, ktoré z akéhokoľvek dôvodu premýšľajú o interrupcii, by som chcela odkázať len jedno: nezabíjajte svoje dieťa!“

Zhováral sa: Milan Horčíčák

Ilustračné foto: (a)

Miesto v srdci

V určitom veku Boh vedie tvoje myšlienky a sny k manželstvu. Kladiš si otázku, či ťa doň skutočne povoláva. Rozmýšľaš, s kým toto povolanie uskutočniť. Jedného dňa niekoho stretneš „len tak“. Na okamih mu pozrieš do očí. Dvere, v ktorých stál, sa už zabuchli. Je dávno preč, a ty stále vidíš tie oči... Si zaľúbená. Bojíš sa, aby to nezistil. Myslíš si však, že to aj tak vie. Odvahu! Byť zaľúbeným predsa nie je slabosť. To je dar!

Alebo trochu inak. Vysnívaš si niekoho podľa svojich požiadaviek. Až raz sa s ním stretneš. Nieкто hned' vie: to je on, ona. Iný blúdi v pochybnostiach, dlhé mesiace rozmýšľa, či preskočila iskra, alebo ide o jednostrannú sympatiu. Sleduješ každý pohľad, pohyb. Pozoruješ, počúvaš, vyhodnocuješ. Raz sa ti zdá, že si uspel. No už o chvíľu si „búchaš hlavu o múr“ a opakuješ: „Nenamýšľaj si!“ Takto sa správa veľa mladých ľudí. Nevie, možno to preskákali každý. Nájsť toho pravého, tú pravú, je veľmi dôležité. Veď manželstvo je nerozlučiteľné. Všetci tvoji priatelia už s niekým chodia, a ty sa cítiš čoraz opustenejší. Počkáš na Boží plán, nervózne ho posúriš, alebo vezmeš iniciatívu celkom do svojich rúk?

V tlači aj na internete nájdeš desiatky zoznamovacích inzerátov.

- **Lika, 28:** Rada sa zoznámim s milým, slobodným a charakterným katolíkom, ktorý má úsmev na tvári, radosť v duši a voľné miesto v srdci pre ľudí, ako som ja. (kresťanské zoznámko, net)

- **Som slobodný,** 32-ročný katolík, romantik s dobrým srdcom a zmyslom pre humor a rodinu. Hľadám dievča z východného Slovenska. Zn. Verím, že si. (KN)

Na otázku, prečo napísala zoznamovací inzerát, odpovedá:

- **Oli, 22:** „Inzerát som si dala, aby som spoznala nových kamarátov. I keď túžim po nejakom vážnom vzťahu, podľa mňa nie je nič krajšie, ako počkať na ten daný okamih, aj keby to trvalo neviem ako dlho. Keď som napísala ten inzerát, myslela som to vážne. Ale nakoniec som si uvedomila, že takto by som nechcela rozvíjať vzťah. Zdá sa mi to ako netrpezlivé a trochu nanútené hľadanie. Samozrejme, môžeme si so svojim životom robiť čo chceme, ale to sa nám často nepodarí dosiahnuť.“

A práve vtedy, keď to najmenej čakáme, sa stane to najkrajšie: Božia vôľa. Často chceme, aby sa stala naša vôľa, aj som to spravila... Takže neviem, kto to bude, ale priala by som si, aby môj budúci priateľ bol dobrým spoločníkom v každej chvíli, aby veril v Boha, ale aj sebe, aby mal rád deti a bol úprimný, dôveryhodný, dobrosrdečný, zábavný, spoločenský, tolerantný... Neuznávam vzťahy bez lásky. Som za predmanželskú čistotu. Ak je niekto netrpezlivý, tak na to doplatí. Dokonalá láska sa vie obetovať a vydržať i to najťažšie. Ak by niekto vo vzťahu zlyhal, verím, že ten druhý mu pomôže vstať a ukáže mu správnu cestu.“

...Kde sú takí dobrí chalani! Hľadám chlapcov, ktorí majú srdcia mužov, ktorí svoje presvedčenie vedia brániť, z ktorých budú chlapi starostliví, ktorí budú vierou živí, ktorí svojim deťom budú žehnať, pre ktorých je každá žena priam tak ako Mária.

Slová piesne nám predkladajú dôležitú otázku: hľadá sa adept na manželstvo. Aký by mal byť ten môj chlapec, aké vlastnosti by mu nemali chýbať?

- **Daniela, 18:** „Brala by som nejakého rytiera, ale, žiaľ, všetci sú mŕtvi... S mojím priateľom chodím viac ako rok. Nie je to síce strašne dlhá doba, ale naozaj máme pekný vzťah a ja som rada, že sme sa našli. Môj životný partner by mal byť dobrosrdečný, ochotný pomôcť, ale nenechať sa využívať. Keďže ja som smejko, tak by som nechcela žiadneho vážneho pána. Mal by byť všímavý, inteligentný, so schopnosťou diskutovať na hocikakú tému. Musí vedieť rozlíšiť, čo je dôležité. Mal by mať rád detičky, pretože ja ich mám veľmi rada.“

- **Zina, 21:** „Musí rozumieť a chápať, prečo a čo robím tak, ako robím. Mal by dobre vychádzať s ľuďmi. Nemusí byť spoločenský, ale skôr sociálny typ, cieľavedomý, optimista. Tiež by som prijala, keby sme mali spoločné záujmy.“

...Kde sú také dobré dievčatá? Práve takú hľadám, ako bola ona, aby žila ako ona Bohu blízko, aby mala dušu, ktorá svieti, aby milovala deti, aby bola Bohom obľúbená, dobrá matka, dobrá žena, priam tak ako Mária.

- **Juraj, 27:** „Mala by byť sympatická, mala by vedieť muža pochopiť, tolerovať jeho záujmy a prácu, mala by byť milujúcou manželkou a matkou detí, obetavá, pokojná, empatická... Najdôležitejšie je, aby mala podobné názory na zmysel života a jeho hodnoty.“

- **Peter, 21:** „Pokiaľ ide o ideálnu ženu, taká neexistuje. Nikto na svete nie je bez chýb. Páčia sa mi zdravo sebavedomé ženy, ktoré vedia, čo chcú.“

Zámerné som sa pýtala na vlastnosti. Ale priznajme si, že veľkú úlohu, najmä na začiatku vzťahu, zohráva vonkajšia prítlačivosť. Nože si spomeňme, ako zobrazil túto ľudskú vlastnosť **V. Hugo v diele Chrám Matky Božej v Paríži. Quasimodo prináša Esmeralde kvety a s nimi dve nádoby: jedna z nich nie je príliš**

príťažlivá, je obyčajná. Druhá, na pohľad veľmi pekná, moderná, má na dne nepatrnú dieru. Esmeralda si vyberá krásu a kvety vädnú.

PhDr. Helena Rozinajová, CSc., píše: „Pekný telesný vzhľad zakrýva mnohé charakterové a povahové chyby, odvádza pozornosť od vnútorných hodnôt. Na telesnej kráse nemá nik vlastnú zásluhu. Ľahko ju dostal a ľahko ju môže aj stratiť.“ **Vo Svätom písme čítame:** Spanilosť je klam a krása - daromnosť; chválu si zasluhuje žena, čo sa bojí Pána (Prí. 31, 30).

Nech dievčenské sny a ideály nájdú svoje naplnenie. Popros svätého Juraja, patróna kresťanských rytierov, aby už teraz formoval toho tvojho budúceho životného partnera a v príhodnom čase ti ho poslal do cesty. Pomoc svätých je vždy nevyspytateľná. Nech svätá Monika vám, milí mládenci, pošle takú obetavú manželku, ako bola ona sama. Napokon zverme naše hľadanie Panne Márii. Hovor jej o ňom (o nej) a Ona ho (ju) privedie na prah dverí tvojho srdca. Dá odvahu zaklopať.

Monika Školnová

Napísali ste nám / monitor

„Akupunktúra“

Povieme si niečo o známej liečebnej metóde, ktorá je u nás pomerne rozšírená a veľa sa spomína v tlači či v iných médiách. Je to akupunktúra a zaoberajú sa ňou aj veriaci kresťania, ktorí túžia po uzdravení alebo liečení svojich rôznych chorôb. Ale položili ste si už niekedy otázku, či je táto metóda vedecká a či ju môže aplikovať do svojho života aj kresťan? Kým si na túto otázku odpovieme, pozrieme sa na pozadie tejto metódy.

Akupunktúra pochádza z taoizmu, teda z východného náboženstva, kde sa hovorí o pôsobení síl Jing a Jang, kde je dobro a zlo rovnocenné.

Na akom základe teda akupunktúra pôsobí? Pri aplikácii akupunktúry človek pociťuje teplo, jemné trpnutie, pocit tiaže, pričom tieto pocity sa šíria tam, kde sú vpichnuté ihly. Tieto javy zaujali kritikov, pretože toto všetko nasvedčuje tomu, že tu ide o začiatkový stav hypnózy. Teda ide o to, že tu pôsobia efekty hypnózy a viery. Pacient musí veriť tomu, kto ho lieči a musí byť pre túto metódu otvorený. Teda samotné pichanie ihliel nemá v sebe moc liečiť, a keď sa dosiahne nejaký úspech, tak len nepatrný. Táto metóda vzbudzuje falošné nádeje, pričom sa môže zameškať liečba organického charakteru.

Položme si aj otázku, prečo naši akupunkturisti nedosahujú výraznejšie liečebné výsledky. Je to hlavne preto, že sa neotvárajú kozmickej energii, ako to robia čínski majstri.

Teda ak táto metóda pôsobí, potom tento dar liečiť nepochádza od Boha, ale od Božieho nepriateľa. A tu je hlavný dôvod, prečo táto metóda nie je vhodná pre kresťana. V pozadí tejto metódy je manipulácia s neznámymi energiami a napájaním sa na kozmickú energiu, teda sú tu jasné náznaky toho, s akými pojmami sa tu pracuje. A preto by sme mali uvažovať nad týmito riadkami a uvedomiť si, že nie všetko, čo nám je predkladané, je aj osožné pre náš duchovný život. Možno si teraz položíte otázku, prečo máme vo všetkom vidieť prácu Zlého? **Žiaľ, je čas, keď satan silne pôsobí vo svete a chce oklamať čo najviac ľudí a odlákať ich od pravdy, od Boha, lebo vie, že má málo času.** Stačí sa len pozrieť okolo seba, ako sa zlo rozširuje a propaguje. Pritom máme niekedy dojem, že zlo víťazí a že dobro ostáva nepovšimnuté v pozadí.

Ale keď sa kresťania ozvú proti joge na školách, proti zhubnému pôsobeniu pokémonov na duše detí, na nedeľný predaj, znesväcovanie nedele alebo na pôsobenie reiki a iných kurzov, hneď na druhý deň všetky médiá ostro reagujú, že kresťania nekráčajú s dobou, že vidia zlo všade okolo seba. Čo na to povedať? Sväté písmo predsa jasne hovorí, že viera v Boha bude tŕňom v oku ľudí. A to v súčasnom období vidieť veľmi jasne. Kresťania to majú stále ťažšie, pretože žiť podľa Božích príkazov sa považuje za čudáctvo.

My vieme, že viera v Boha je pre nás balzomom pre dušu, dodáva nám silu žiť krajšie a zodpovednejšie. **Šírme teda okolo seba pocit lásky a viery, aby podľa našich skutkov bolo vidno, že patríme Bohu. Vyhýbajme sa všetkému, čo by nás mohlo od Boha vzdialiť,** pretože len Božia láska nám dáva silu kráčať ďalej a pripraviť sa na stretnutie s ním v nebi.

Miroslav Lukčo, Nováčany

Zjavenie na Monte Bericu

Mesto Vicenzu (Talianско) sužuje zhubná epidémia a rozsieva smrť po celom kraji. Hygienické protiopatrenia nemajú účinok, nezaberajú lieky a smrť si vyberá ďalšie a ďalšie obeť. Iba z neba môže prísť záchrana - domnievajú sa ľudia.

Staršia pani, istá **Vincencia Pasiniová**, pochádza zo Sovizza, ale už niekoľko rokov býva vo Vicenze. Jej manžel pracuje v hore na vrchu Berico, kam mu každý deň nosí stravu. Pri chodníku, ktorým každý deň meria cestu za svojím mužom, stojí kríž z olivového dreva. Vždy sa pred ním zastaví a chvíľku sa modlí za svoju rodinu, známych a všetkých spoluobyvateľov, aby ich Boh ochránil pred chorobou.

Vo štvrtok 7. marca 1426 odchádza skôr z domu a už okolo deviatej kľáči pred krížom pohrúžená do modlitby. Náhle zbadá okolo seba silné svetlo a - pred ňou stojí krásna pani v kráľovskom šate a cez ramená má prehodený plášť zlatej farby! Tvár jej žiari ako slnko a z láskavého pohľadu sála materinská láska. Okolo nej stoja anjeli, a tak sa toto opustené miesto mení na kúsok neba. Vincencia sa zahľadí na tajomnú paniu, ktorá sa k nej láskavo skláňa, chytí ju pod pravé rameno, aby vstala, a hovorí jej: *„Neboj sa, Vincencia. Ja som Božia Matka. Môj Syn zomrel na kríži za spásu celého ľudského pokolenia. Vráť sa do mesta a povedz obyvateľom, aby na tomto mieste postavili kostol, ak chcú byť oslobodení od rán, ktoré ich sužujú.“* Vincencia plná dôvery sa pýta: *„A uveria mi?“* *„Povedz, že ak ma neposlúchnu, môj Syn bude voči nim prísny a márne budú čakať na skončenie utrpenia, ktoré ich trápi. A na znak toho, čo si videla a počula, nech vytryskne na tomto mieste prameň vody.“* Potom zdvihla olivový kríž, prešla dookola kus priestoru a krížom akoby vyorala brázdou do zeme. Tým vyznačila miesto a veľkosť chrámu, ktorý majú postaviť na počesť jej mena.

Potom slávnostne vyhlásila, že všetci, čo sa prídu modliť na toto miesto každú nedeľu, neochorejú. Pani Vincencia plná nadšenia beží do mesta rovno k biskupovi **Pietrovi Emilianimu** a rozpovie mu svoj zážitok. Chudera! Chladno ju vypočuje, neuverí jej a pošle ju domov ako bláznivú babu. No ona nestráca odvalu a ide rovno na mestský úrad, kde tiež rozpovie posolstvo, ktoré dostala. Povedali jej, aby prestala blúzniť a poslali ju domov.

Pani Vincencia prísľub a žiadosť Panny Márie nosí v duši, chodí ku krížu vrúcne sa modliť za splnenie žiadosti. **Po vyše dvoch rokoch - 2. augusta 1428 je opäť štvrtok a deväť hodín.** S Vincenciou sa modlí zástup ľudí. **Panna Mária sa jej opäť zjavuje, opakuje svoju žiadosť i svoj prísľub. A ona všetko rozpovie modliacim sa ľuďom, ktorí ihneď spoločne zostúpia z vrchu a idú rovno k biskupovi a potom na magistrát.**

Petícia zabrala a veci sa pohli. Biskup vypočul žiadosť svojich veriacich a na vyznačenom mieste na vrchu posvätil základný kameň kostola. Brázdou spred dvoch rokov je čerstvá, akoby včera vyoraná. Práca na stavbe kostola, presne na mieste, ktoré vyznačila Panna Mária, pokračujú veľmi rýchlo a o tri mesiace je stavba hotová. Prestala aj morová rana!

O zjaveniach na vrchu Berico nie sú nijaké historické pochybnosti. Na magistráte prebehlo normálne procesné konanie, zachytené sú výpovede ľudí, o konaní je vyhotovený podrobný písomný materiál. Uložený je v archíve Mestskej knižnice Bertoliana vo Vicenze.

Don Mario Morra

(prel. UP - podľa Maria ausiliatrice)

Ilustračné foto : (a)

Prečítali sme si / pošta dôvery, výzva

Ján Pavol II. v Španielsku:

Nikdy násilie!

Začiatkom mája sa Svätý otec vybral už na svoju 99. zahraničnú cestu, ktorej cieľom bolo Španielsko.

Po svojom prilete na madridskom letisku zdôraznil: **„Pokoje v spravodlivosti, pravde, láske a solidarite je možný iba vtedy, ak ľudia nasledujú Boží zákon.“** Zároveň vyzval Španielov, aby do budovania Európy vnášali svoje bohaté kultúrne dedičstvo, svoje katolícke korene a hodnoty.

Ešte v ten večer (3. mája) sa Svätý otec stretol s vyše 500 000 mladými Španielmi, ktorých vyzval, aby budovali novú Európu ducha, ktorá má byť vo vedomí svojich kresťanských koreňov otvorená pre dialóg a spoluprácu medzi národmi. V neprehliadnuteľnej narážke na samozvané nároky USA na morálku Ján Pavol II. formuloval jasnú požiadavku budúceho postavenia Európy vo svete: **„Nová Európa musí byť pre ľudstvo majákom civilizácie a podnetom k pokroku.“** V súvislosti s rozdelenou európskou politikou kvôli irackému konfliktu pápež žiadal, aby náš svetadiel s rozhodnosťou zjednotil svoje sily i svoju tvorivosť v službe pokoju medzi národmi. Zaprisahal mladých, aby svojím životom dokazovali, že vlastné ideály možno iba navrhovať, ale nemožno ich nikdy násilím vnucovať iným ľuďom.

(TK KBS)

Ján Pavol II.: Celý Tvoj, Mária!

V predvečer XVIII. medzinárodného dňa mládeže sa Svätý otec 11. apríla 2003 v Ríme stretol s vyše desiatimi tisícmi mladých ľudí z rôznych končín sveta.

Mladým veriacim sa prihovorel Kristovými slovami: „Hľa, tvoja Matka!“ Pripomenul im, že v okamihu, keď svojmu milovanému učeníkovi Jánovi zveril Ježiš z kríža Máriu, urobil z nej Matku všetkých veriacich.

Panna Mária, Ježiš sa nás z kríža rozhodol zveriť Tebe nie preto, aby zmenšil, ale aby zdôraznil svoju výlučnú úlohu Spasiteľa sveta. Tebe, presladká Matka, ktorej ochranu som vždy cítil, znovu zverujem mládež tohto sveta. Sú to mladí ľudia tohto storočia, ktorí na úsvite nového tisícročia prežívajú strádanie spôsobené hriechom, nenávisťou, násilím, terorizmom a vojnou. Ale sú to tiež mladí ľudia, na ktorých Cirkev hľadá s dôverou a presvedčením, že sa im s Božou pomocou a milosťou podarí veriť a žiť ako svedkom evanjelia v dnešnej historickej chvíli.

Mária, pomáhaj im, aby odpovedali na svoje povolanie. Ved' ich k poznaniu pravej lásky a žehnaj ich citom. Podporuj ich vo chvíľach utrpenia a urob z nich neochvejných hlásateľov Kristovho veľkonočného pozdravu: ‚Pokoje vám!‘ Spolu s nimi Ti opäť zasväcujem aj seba a s láskou plnou dôvery Ti opakujem: ‚Totus tuus sum ego! Som celý Tvoj!‘ A každý z nich nech ako ja k Tebe volá: ‚Totus tuus! Totus tuus!‘

(*Bolletino Vaticano*, 11. apríla 2003)

Ruženec za národ

Váš článok v časopise „M ROSA“ o Sedembolestnej Panne Márii ma povzbudil k napísaniu tohto listu.

Už po návšteve Svätého otca v Šaštíne, keď nám korunoval našu Sedembolestnú Matičku, som očakávala, že sa zjednotíme v spoločnej osobitnej modlitbe a budeme na celom Slovensku prosiť za duchovné obrátenie a záchranu nášho národa. Veď koľko sv. omší sa na Slovensku koná, a keby sme sa po nich alebo pred ich začatím modlili na tento úmysel, určite by modlitby nezostali nevypočuté. Každý národ si uctieva osobitne svojho patróna. A keď som videla na Jasnej Hore úctu k Matke Božej ako patrónke Poľska, bolo mi trochu smutno.

Pán Boh nám ponúka toľko možností, aby sme sa obrátili, zamysleli nad zmyslom života. **Božie milosrdenstvo je nekonečné, záleží len na nás, či ponuku prijmeme.** Vidíme, že zlo sa stále viac šíri (myslíme na slová Panny Márie vo Fatime), a preto by som chcela prostredníctvom Vášho časopisu navrhnúť:

Keby sme sa každý piatok zjednotili a na celom Slovensku modlili Sedembolestný ruženec, ktorý by každé modliace sa spoločenstvo obetovalo za svoje bydlisko a za národ (úmysel, ktorý som už spomenula). My sme na tento úmysel dostali súhlas od nášho duchovného už v r. 1998, aj sme sa ho pravidelne modlievali, ale, žiaľ, nenašli sme pochopenie u ostatných modleničok. Teraz sa modlíme len nepravidelne. Nemusel by to však byť sv. ruženec, mohla by to byť krátka, výstižná modlitba. Zo spomenutých dôvodov sa obraciam na Vás. (Váš článok ma uistil, že i Vy ste ctiteľ Sedembolestnej.) Vaše slovo viac zaváži. Záleží mi na rozšírení úcty k našej Sedembolestnej Matke.

Často ma prenasleduje myšlienka, ktorú som niekde čítala asi pred 30 rokmi: že Slovensko sa nezachráni, keď nezachytí kotvu, ktorú nám Pán dal. A tou je naša Matka a patrónka - Sedembolestná Panna Mária. Skrze ňu vyprosujme milosť obrátenia a skutočnú živú vieru pre veľa zblúdených detí Slovenska.

Nech Pán požehnáva Vaše dielo skrze orodovanie Panny Márie!

E. TOMANOVÁ, Trnava

P. S. Prikladám ešte výstižnú modlitbu:

Trnavská Panna Mária

Lútostivá Kráľovná neba i zeme, zhladni na svoje kajúce dietky a prijmi vďaky za všetky dobrodenia, ktoré si nám vyprosila u svojho Božského Syna. Ďakujeme Ti najmä za premnohé dobrodenia, ktoré si vyprosila nášmu národu a nášmu mestu v ťažkých časoch utrpenia, vojny a moru. Vrúcne Ťa prosíme, ochraňuj náš národ a naše mesto teraz i v budúcnosti. Ráč nám vyprosiť pokojné časy, aby sme mohli ešte viac chváliť Tvoje milosrdenstvo a so všetkými svätými i s celou Cirkvou zvelebovať Božie dobrodenie. Amen.

Slováci, prebud'me sa!

Dovoľujem si Vám poslať článok na uverejnenie v našej M ROSE.

Cez Máriu k Ježišovi

Keď som bola pred niekoľkými rokmi vo Svätej zemi, v Jeruzaleme z rozhlasu znela znelka pre mohamedánov. Bol to pre nich signál klaňať sa svojmu Bohu. Závídela som im, ako pohotovo reagujú na ten signál. **Aj my katolíci máme čosi podobné: je to hlas zvonov**, ktorý by nám mal pripomínať, aby sme sa zastavili, pozdvihli srdce k Bohu, každý na tom mieste, kde sa nachádza, a tak poslali pozdrav i nebeskej Matke a obetovali to za Svätého otca, za pokoj a obrátenie hriešnikov.

To by bola veľká sila, pomoc Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie pri uskutočňovaní jej plánov. Ako málo by nám chýbalo k zjednoteniu, keby sme vedeli otvoriť srdcia pre Ducha Svätého a zbaviť sa tých bariér, ktoré nám bránia prejaviť aspoň trochu vďačnosti Bohu, že nám Ježiš dal svoju Matku. **Aj naša vláda:** keby sa viac obracala s prosbou o jej pomoc, vedela by lepšie rozmýšľať, rozhodovať sa, než sa spoliehať na iné mocnosti, čo nemusí byť vždy správne.

Prebud'me sa, Slováci, robme, ako nám káže Panna Mária! Ona je našou Matkou a žiadna matka nechce svojim deťom zle. I teraz nám ponúka sv. ruženec prostredníctvom Svätého otca - ruženec svetla. S veľkou radosťou to máme prijať a zadeliť si tento sv. ruženec medzi ostatné. Netreba nič odbúrať, ale radšej pridať, aby sme si ešte viac obľúbili túto krásnu modlitbu. Je to Máriino prianie a my ju máme poslúchnuť. **My neraz nedokážeme počúvať ani kňazov, lebo nám chýba poslušnosť, pokora, úprimnosť a láska. Ruženec je zbraň, ktorú nám Ona dáva, aby sme zničili diabla a jeho vyčítanie. Nič iné nepotrebujeme, len čestne žiť, milovať sa a vzájomne pomáhať jeden druhému.** Potom môžeme čakať výsledok v pokore a v láske, ináč to nepôjde.

Nie je to ťažké, len treba otvoriť svoje srdce i náruč a povedať so Samuelom: *„Tu som, Pane, Tvoj sluha počúva.“*

Milka Kucejová, Púchov

Protestný list riaditeľovi STV!

Pridaj sa aj ty!

SLOVENSKÁ TELEVÍZIA, p. Richard Rybníček, ústredný riaditeľ, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava

Vec: Zrušenie relácie STV „Dobrá zvest“ - protest

Vážený pán Richard Rybníček, ústredný riaditeľ verejnoprávnej Slovenskej televízie,

ani sa nám nechce veriť to, čo sme sa dozvedeli na záver televíznej relácie „Dobrá zvest“, odvysielanej dňa 6. apríla t. r., a totiž, že relácia „Dobrá zvest“ je zrušená.

Vážený pán ústredný riaditeľ, prosíme Vás, odpovedzte nám - ale pravdivo - na otázku, koľko času poskytuje verejnoprávna Slovenská televízia náboženským reláciám? Koľko je to percent z celkového vysielačieho času? Pýtame sa preto, aby sme si ľahšie mohli porovnať, koľko percent vysielať venuje verejnoprávne elektronické médium občanom tejto krajiny, ktorej temer 80 % sa pri ostatnom sčítaní ľudu prihlásilo medzi veriacich.

Nie, nechceme, aby ste od rána do večera vysielali náboženské programy, ale odmietame kultúru typu sci-fi, hororov, erotiky, pokémonov, násilia, amorálnych vzťahov, hrubosti, agresivity, zloby a podobný brak. Kvôli takejto „kultúre“ nepotrebujeme vydržiavať verejnoprávnu televíziu, toho sú plné aj iné TV-kanály. A Vy ešte chcete od nás, koncesionárov, o 33 % väčšie poplatky? Za čo?

Prečo rušíte práve túto nábožensky orientovanú reláciu?! To vďaka nej je taká zadlženosť STV? Ak nie, prečo nezrušíte inú, ktorá svojou dekadentnou náplňou ničí ešte aj tie zvyšky dobra v ľuďoch, ktoré v nich po vyše 40-ročnom humplňovaní morálky a mravnosti zostali?! Veď „Dobrá zvesť“ poukazuje aj na dobro, ktoré je okolo nás a ktoré k dobru povzbudzuje aj iných! Na čom sa chce podieľať verejnoprávna STV, na definitívnom spustošení morálky Slovákov? Za čo máme platiť vyššie koncesionárske poplatky my, kresťania?! Za slaboduché a zvrátené seriály?

Úprimne hovoríme, boli sme vďační za to, keď ste v „telemoste“ modlitieb pápeža s mládežou Európy nechali prenos dokončiť v nastavenom čase, hoci to najmä v náboženských reláciách nebýva pravidlom. Ale správa o zrušení relácie „Dobrá zvesť“ nás priamo šokovala. Nehnevajte sa, ak nás v tejto súvislosti všeličo napadá o temných príčinách tohto kroku. To tu už bolo... v inej farbe.

Vážený pán ústredný riaditeľ verejnoprávnej STV, prosíme Vás, ešte raz dôkladne zväzte a prehodnoťte svoje rozhodnutie! Mýliť sa je ľudské a opraviť chybný krok je chlapské.

S pozdravom

Za Spolok kresťanskej lásky

Ing. Ružena Hurbanová, Veľkomoravská 17, 901 01 Malacky

Ing. Jozef Bulla, Jánošíkova ul. 72, 901 01, Malacky

Na vedomie: **Výbor pre rozhlasové a TV-vysielaťie, Výbor NR SR pre kultúru a vzdelávanie, Poslanecký klub KDH pri NR SR, Konferencia biskupov Slovenska, Redakcia M ROSY**

Dvojaký meter demokracie?

Bombami roztrhané detské telá znáša spoločnosť s podivuhodnou miernosťou, kto však ukáže interrupčne odňaté dieťa, musí rátať s dôsledkami.

Vo Walese zatkli jednu političku a jedného politika, pretože ukázali na verejnosti fotografiu 21-týždňového nenarodeného dieťaťa. Fiona Pintová a Joseph Buddulph kandidovali 1. mája vo voľbách vo Walese za stranu „Pre život“.

Je to „neobvyklé a zahanbujúce“ - skonštatovali obaja politici. „Demokracia zaistuje občanom základné právo na slobodu vyjadrovania a táto sloboda nie je nikdy drahšia ako v predvolebnom čase.“

Strana obhajujúca záchranu života sa za svojich kandidátov postavila. Dôsledky interrupcie sú takisto strašné ako každá vojna. Od detailov z vojny v Iraku nie je nikto ušetrený. „Kto napríklad nevidel tragickú fotografiu malého Aliho, ktorého ruky boli odtrhnuté po explózii bomby? Alebo mŕtve dieťaťatko, ktoré malo ešte na krku zavesený cumlík?“ - spýtali sa ochrancovia života, keď sa spomínané fotografie objavili na titulnej strane denníka „The Guardian“. Ako je to len možné, že kvôli jednému dieťaťu národ plače, no smrť druhého úplne ignoruje? (ZATL)